

Z obsahu:**Dum medium silentium
teneret omnia**

Homilie Jana Pavla II. při
půlnoční mši svaté
v bazilice Sv. Petra v Římě
- strana 2 -

Slunce se zatmí (Mk 13,24)
- strana 4 -

Vzpoura národů

Z homilie odstupujícího
arcibiskupa Edera
31. prosince 2002
- strana 5 -

Vánoční tajemství

Vánoční projev Jana Pavla II.
na náměstí Svatého
Petra 25. prosince 2002
- strana 6 -

Pacem in terris:**trvalý úkol**

Poselství Jana Pavla II.
k Světovému dni míru
1. ledna 2003
- strana 6 -

**Ježíš nás učí
bratrské lásce**

François Marie
- strana 8 -

Dopis od Ježíška

P. Filip M. A. Stajner
- strana 10 -

Tajemství matky Terezy

- strana 11 -

Televize -

nejrozšířenější zlovyk

Miroslav Salwowski
- strana 12 -

Modlitba růžence - pravá cesta ekumenismu

EDITORIAL

Slova nejvyššího pastýře Církve, která pro- nesl o slavnosti Božího Narození, nám znovu v tomto povánočním období připomínají tuto vrcholnou událost lidských dějin i tehdy, kdy už je opět v plném proudu všednost pracov- ních dnů s jejich zcela nesvátečním rytmem. Snad o to více můžeme vychutnat jejich trva- lou krásu a hodnotu a uvědomit si, že Váno- ce v srdci a v duši nekončí podle kalendáře. Vánoce nejsou jednorázová událost, ale po- čátek **nového trvalého stavu**. Ten nejvzácněj- ší a vlastně jediný skutečný **Dar** Vánoc je ži- vý a je stále s námi a v nás. Každý den třikrát nám připomíná zvon, abychom si uvědomi- li nejen to, že se před dvěma tisíci lety Slo- vo stalo tělem, ale také že **se ubytovalo v nás** – habitavit in nobis, jak bychom také mohli tlumočit Janova slova.

Nacházíme se tedy stále v nejvznešeněj- ší společnosti, která by měla zcela proměňo- vat náš každodenní život. Jestliže již z čet- by Starého zákona cítíme, že tu Bůh stále žil ve spojení se svým lidem, a žalmy a chva- lozpěvy nám dokumentují, jak hluboce sta- rozákonní člověk toto společenství na kaž- dem kroku prožíval, novozákonní Boží lid je na tom nesrovnatelně lépe. V Novém zá- koně se nám Bůh vydal do krajnosti. O tom vydává svědectví sám Boží Syn, ale dosvěd- čují to také zápisy o způsobu života prvních křesťanských obcí.

Tyto zápisy se sice uzavírají smrtí posled- ního z apoštolů, ale společenství Boha a li- dí trvá dále. Pokračováním těchto svědectví jsou životopisy mučedníků a svatých. Bůh ne- přestává nejrozličnějším způsobem komunika- vat se svým vyvoleným lidem. Stále ho učí a vede pouští tohoto pohanského světa do za- slíbené země a provází ho svou láskou a mi- lostí i při všech strádáních a protivensstvích, která ho na jeho putování potkávají.

Bůh přebývá v nás. Je vůbec možné „nudit se“ v tak vznešené a obšťastňující společnos- ti? Je to možné jen tehdy, když svého nejla- skavějšího, nejdobrotivějšího a nejtrpělivěj- šího Hosta ignorujeme a ohlížíme se bláhově po jiném, pochybném potěšení. Svou vyná- lézavost můžeme zaměřit buď na to, jak Pá- novu společnost uctívat a využívat, nebo jak ji nahrazovat tím, co nám nabízí pohanský svět. Ten, kdo již má své největší potěšení, jiné hledat nemusí. Svět však žádné uspo- kojivé potěšení nemá, a tak si hledá a vytvá- ří všemožné náhražky, a protože se mu zdá, že jediný zdroj opravdové radosti a svobody mu při tom překáží, dělá všechno možné, aby se ho zbavil.

Pokračování na str. 9

Dum medium silentium teneret omnia

Homilie Jana Pavla II. při půlnoční mši svaté v bazilice Sv. Petra v Římě 25. 12. 2002

Dum medium silentium teneret om- nia – Když hluboké ticho všechno objíma- lo a noc ve svém koloběhu k polovině došla, Tvé všemocné Slovo, Bože, sestoupilo z krá- lovského trůnu z nebe. (Antifona k Magni- ficat z 26. prosince)

V této svaté noci se naplnilo dávné zaslí- bení: čas očekávání je u konce, Panna Ma- ria přinesla světu Mesiáše.

Ježíš se narodil pro lidstvo, které hledá svobodu a mír; narodil se pro každého člo- věka, kterého tíží vina a potřebuje pomoc, který dychtí po naději.

Bůh odpovídá v tuto noc na nevýslovné volání národů: Přijď, Pane, a zachraň nás! Jeho věčné Slovo lásky přijalo smrtelné tě- lo. *Sermo tuus, Domine, a regalibus sedibus venit.* Slovo vstoupilo do času: narodil se Emanuel, „Bůh s námi“.

V katedrálách a bazilikách i v nejmen- ších kostelech, roztroušených po celém světě, pozvedá se dnes z vnitřního dojetí zpěv křesťanů: *Dnes se nám narodil Spasi- tel* (Resp. žalm).

Maria porodila svého prvorozeného Sy- na. *Zavinula ho do plenek a položila do jes- lí* (Lk 2,7).

To je obraz Svaté noci: bezmocné dítě, které ruce ženy zavínají prostými rouškami a kladou je do jeslí.

Kdo by mohl rozpo- znat v této malé lidské bytosti *Syna Nejvyššího* (Lk 1,32)? Jen ona sa- ma, Matka, zná pravdu a uchovává své tajemství.

V této noci i my si můžeme osvojit její po- hled a rozpoznat v tomto Dítěti lidskou tvář Boha. I my, lidé třetího tisíciletí, mů- žeme potkat Krista a rozjímat o něm Ma- riinými očima.

Tak se Svatá noc stává školou víry a ži- vota.

Ve druhém čtení, které bylo právě před- neseno, nám pomáhá apoštol Pavel pocho- pit Kristův příběh, který slavíme o této no- ci světla. Píše: *Projevila se dobrota Boží, kte- rá přináší spásu všem lidem* (Tit 2,11). Tato v Ježíši Kristu *zjevená Boží milost* je jeho milosrdná láska, která vládne nad celými dějinami spásy a vede je k jejich konečné- mu naplnění. Toto Boží zjevení „v poniže- nosti naší lidské přirozenosti“ (1. advent-

ní preface) znamená na zemi předzname- nání jeho „zjevení“ ve slávě na konci časů (srov. Tit 2,13).

To, co následuje, je dějinná událost, kterou dnes v tajemství slavíme, i nabidnu- tá „cesta“ k setkání s oslaveným Kristem. A opravdu – Kristus nás svým vtělením vy- chovává k tomu, jak poznamenává apoštol, *abychom se odřekli bezbožného života i svě- ských žádostí a žili v tomto nynějším věku roz- vážně, spravedlivě a zbožně a očekávali blaže- né naplnění naší naděje* (Tit 2,12–13).

Nejposvátnější noci narození našeho Pá- na, ty jsi inspirovala světce všech dob! Mys- lím zde obzvláště na svatého Bernarda a je- ho duchovní nadšení před úchvatnou kul- lisou jeslí. Myslím na svatého Františka z Assisi, inspirovaného tvůrce prvního „ži- vého“ představení tajemství svaté noci. Mys- lím na svatou Terezii od Dítěte Ježíše, která proti pyšnému sebevědomí moderního člo- věka postavila ve své „malé cestě“ pravého ducha této vánoční události.

Naleznete dítě ovinuté plenkami a polože- né v jeslích (Lk 2,12).

Toto Dítě, které leží v chudobě žlabu na krmení, je Božím znamením. Uplynou stale- tí a tisíciletí, ale toto znamení zůstává a za- chovává si svou platnost i pro nás, lidi třetí-

ho tisíciletí. Je to znamení naděje pro celou lidskou rodinu; znamení pokoje pro všechny, kteří strádají nějakou formou konflik- tu. Je to znamení osvobo- zení pro chudé a utlačova- né; znamení smilování pro ty, kteří jsou zajati v dá- belském kruhu hříchu; a konečně znamení lásky a útěchy pro všechny, kteří jsou osa- mocení a opuštěni.

Toto malé, křehké, skromné a tiché zna- mení je nicméně naplněno Boží všemohou- cností, která se z lásky stala člověkem.

Pane Ježíši, s pastýři spěcháme k Tvým jesličkám, abychom o tobě rozjímali, jak le- žíš ve stáji, ovinutý plenkami.

Ó, betlémské Dítě!

V tichosti se Ti klaníme, s Marií, Tvoji vždy panenskou Matkou.

Tobě buď čest a sláva navěky, Ty božský Spasiteli světa! Amen.

*Bolletino Vaticano 25. 12. 2002
překlad -lš-*

Dar povolání

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Pojďte a uvidíte!

V závěru druhého čtení ti apoštol Pavel důrazně připomíná závažnou skutečnost: *Nevíte, že už nepatříte sami sobě?* Nebýt svým vlastním pánem, to nezni v dnešní době právě lichotivě. Ale nelekej se. To, co má apoštol na mysli, není žádné nevolnictví, právě naopak: byl jsi za vysokou cenu vykoupen z ponižujícího otroctví. To, co z toho pro tebe vyplývá, je vyznamenání nejvyššího stupně: stal ses chrámem, ve kterém přebývá sám Bůh. Pros Ducha Svatého, aby ti dal lépe domyslet a ocenit skutečné a požehnané důsledky tohoto nesmírného Božího daru. Dobře ti přitom poslouží, když budeš živě sledovat dva analogické příběhy, jeden starozákonní a druhý z Nového zákona.

Samuel je mladý hoch, který s příkladnou ochotou slouží prorokovi Elimu. Právě toto postavení služebníka se stává pro mládence velkým vyznamenáním, protože ho přivádí do obzvláštní Hospodinovy blízkosti. Smí odpočívat přímo ve svatyni, kde stojí Boží archa. Bůh volá do své blízkosti ty, které se chystá oslovit. Chceš-li se vyhnout nebezpečí, že nezaslecheš Boží hlas, přebývej co nejvíce a co nejčastěji v Božím přítomku. Máš k tomu mnohem více příležitostí než Samuel. Není snad každý svatostánek nekonečně víc než byla Boží archa?

V tichu noci uslyší Samuel opakovaně Hospodinovo zavolání. Pokaždé jde bez otálení ke svému pánu. Eliho zkušenost a vnitřní osvícení pomohou chlapci správně rozpoznat, kdo je Ten, který ho k sobě volá. Hoch, který uposlechl Boží zavolání, stává se ze služebníka Eliho služebníkem Nejvyššího. *Samuel pak roste a Hospodin byl s ním.* Co může být lepší, než patřit Nejvyššímu. A jak to začíná? Ticho usebranosti, poslušná ochota a pohotovost srdce spolu s dobrým duchovním vedením jsou tou nejlepší cestou k důvěrnému setkání s Bohem. Máš-li takové vedení, nepřestávej za ně děkovat. Ne-li, pros neodkladně Ducha Svatého, aby tě k němu dovedl.

Třetí čtení tě opět přivede k Janovi, který hlásá na poušti křest pokání. Není zde už sám. Připojili se k němu ti, kteří cítí vnuknutí Ducha, aby se nespokojili se svým vlastním obrácením, ale dali se do služeb díla spásy, které Křtitel zahájil. Ale pobyt v Janově družině má být pro ně pouze předstupněm k vyššímu povolání.

Jejich duchovní vůdce vidí, jak kolem prochází Ježíš. Díky milosti svého stavu rozpoznává, kdo je ten, který k němu přichází. Naplňuje ho hluboká úcta a obdiv. Opravdové setkání s Pánem tě nemůže nenaplnit vždy novým a hlubším

úžasem: „*Hle, Beránek Boží!* Beránek, který bude obětován, protože vzal na svá bedra hříchy celého světa.“ Chápou Janovi učenci skutečný smysl tohoto svědectví? Ať už ano či ne, Janova stručná výpověď je pro ně dostatečnou pobídkou, aby všichni svou pozornost soustředili na příchod Jeho. Ježíš je k sobě volá pouhou svou blízkostí, aniž by pronesl jediné slovo. Bez váhání opouští Jana a třeba s ostychem, přece jen vytrvale jdou za Neznámým. Co bude dále?

I tato jejich nesmělá ochota a lidský zájem stačí dobrotivému Pánu, aby jim sám vyšel vstříc: „*Co hledáte?*“ Co odpovíš na tuto otázku? Co doopravdy hledáš v Ježíšově blízkosti? Ukojení zvědavosti? Vnitřní uspokojení? Útěchu? Radu? Pomoc? Jistotu?

„*Mistře, kde bydlíš?*“ Tito bývalí Janovi učedníci by se už nejraději od nového Mistra neodloučili. Chtějí jít za ním až tam, kam má namířeno – „*Pojďte a uvidíte!*“ Kdyby jim Ježíš řekl přímo, že bydlí ve slávě svého Otce, bylo by to na ně zatím příliš. Pojďte za mnou a uvidíte. Bude to dlouhá cesta plná překvapení a zvratů. Když vytrváte, i vy dojdete tam, kde bydlím. To pozvání platí i pro tebe.

Tato Ježíšova vstřícnost, toto naléhavé, a přece nijak nevtíravé pozvání se zapsalo tak hluboko do srdce nejmladšího učeníka, že ani po více než sedmdesáti letech nezapomene, která to byla hodina, když ho Pán poprvé oslovil. Jeho čisté, upřímně hledající srdce, nezátížené předsudky ani vlastními představami, vytušilo pravou podstatu tohoto setkání: *Našli jsme Mesiáše.*

Takové uchvacující překvapení si učenci nedokážou nechat jen pro sebe. Opravdová radost ze setkání s Pánem si žádá sdílení. Seznamovat druhé s Mesiášem je největší dobrodíní, jaké můžeš prokázat především těm, kteří ho hledají, a je to také nejlepší služba samotnému Mesiáši. Ondřejova aktivní horlivost tak zprostředkuje historické setkání: Poprvé si pohledí do očí Ježíš Kristus a galilejský rybář, kterému za tři roky svěří svou Církev.

Pán zná od věčnosti ty, které si vyvolil. Zná o Šimonovi mnohem více než jen jeho jméno a původ. Zná i to, co bude následovat až do chvíle, kdy jednou vydá o svém Mistru a Pánu svědectví krve. Od této chvíle začne obdivuhodná hra Šimonovy lidské svobody, vedené jeho ohnivou letorou, a odvěkého vyvolení podle Boží vůle.

Poděkuj Pánu za tuto lekci, co znamená pro jeho učedníky, že už *nepatří sobě*, ale Beránkovi, který snímá hříchy světa. I tebe zná nejen tvým dosavadním jménem, ale má pro tebe svoje nové jméno, jak je *ve svitku Knihy o tobě psáno* ⁽¹⁾. Co mu odpovíš? *Mluv, Pane, tvůj služebník poslouchá. Rád splním tvou vůli, můj Bože!* ⁽²⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ resp. žalm 40; ⁽²⁾ tamt.

Liturgická čtení

1. čtení – 1 Sam 3,3b-10.19

Samuel spal ve svatyni, kde byla Boží archa. Tu Hospodin zvolal: „*Samueli!*“ On odpověděl: „*Tady jsem.*“ Běžel k Elimu a řekl: „*Tady jsem, volal jsi mě.*“ On pravil: „*Nevolal jsem tě, vrať se a spi.*“ Šel tedy spát. Hospodin zavolal podruhé: „*Samueli!*“ Samuel vstal, šel k Elimu a řekl: „*Tady jsem, volal jsi mě.*“ On odpověděl: „*Nevolal jsem tě, synu můj; vrať se a spi.*“ Samuel totiž neznal Hospodina, protože se mu Hospodin ještě nezjevil ve slově. Hospodin zavolal opět Samuela, potřetí. Vstal tedy, šel k Elimu a řekl: „*Hle, tady jsem, volal jsi mě.*“ Tu Eli pochopil, že chlapec volá Hospodina. Eli proto řekl Samuelovi: „*Jdi spát. Bude-li pak volat, řekni: ‚Mluv, Hospodine, tvůj služebník poslouchá.‘*“ Samuel tedy šel spát na své místo. Hospodin přišel, zastavil se a volal jako dříve: „*Samueli, Samueli!*“ A Samuel řekl: „*Mluv, tvůj služebník poslouchá.*“ Samuel rostl a Hospodin byl s ním a nedopustil, aby nějaké jeho slovo přišlo nazmar.

2. čtení – 1 Kor 6,13c-15a.17-20

Bratři! Tělo není pro smilnění; je pro Pána a Pán pro tělo. A Bůh, který vzkřísil Pána, vzkřísí svou mocí také nás. Nevíte, že vaše těla jsou údy Kristovými? Kdo se oddá Pánu, je s ním jeden duch. Utíkejte před smilstvem! Každý jiný hřích, kterého se člověk dopustí, je mimo tělo. Kdo se však oddá smilnění, prohřešuje se proti vlastnímu tělu. Nebo nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který ve vás bydlí a kterého vám dal Bůh, a že proto už nepatříte sami sobě? Byli jste přece koupeni, a to za vysokou cenu. Oslavujte proto Boha svým tělem.

Evangelium – Jan 1,35-42

Jan stál se dvěma ze svých učedníků. Pohlédl na Ježíše, jak jde kolem, a řekl: „*Hle, beránek Boží!*“ Ti dva učedníci slyšeli, co říká, a šli za Ježíšem. Ježíš se obrátil a viděl, že jdou za ním. Zeptal se jich: „*Co byste chtěli?*“ Odpověděli mu: „*Rabbi*“

Pokračování na str. 14

Slunce se zatmí (Mk 13,24)

Boží lid odpovídá při každé mši svaté po proměňování na výzvu celebranta *Tajemství víry: Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme, na tvůj příchod čekáme, Pane Ježíši Kriste!* Je tomu skutečně tak, že čekáme na Pánův příchod? *Přijď království tvé* se pak modlíme před svatým přijímáním. Celý náš život je čekáním na Pánův slavný příchod.

Poslové Kristova návratu

Matoušovo evangelium popisuje znamení, o kterých mluví sám Ježíš: *Budou vás mučít a zabijet, u všech národů budete pro mé jméno v nenávisti. A tehdy se mnozí pohorší, budou se navzájem zrazovat a jeden druhého nenávidět. Vystoupí také mnoho falešných proroků a ti svedou mnoho lidí. A protože se značně rozmůže nepravost, ochladne u mnoha lidí láska (Mt 24,9–12). A Ježíš dodává: Hned po soužení těch dnů se zatmí slunce.*

Slunce, Boží stvoření, je v Bibli symbolem světla víry. Hrozí tomuto světlu zhasnutí?

Žalm 74 opěvuje dílo Stvořitele: *Tvůj je den a tvá je noc, tys učinil měsíc a slunce. V Apokalypse vidí Jan anděla soudu, stojícího na slunci (Zj 19,17). Světlo víry nemůže být uhašeno. Ve*

druhém listu k Soluňanům vyzývá Pavel k **bdělosti a rozvážnosti**. Kristův návrat nesmí být důvodem ke spekulacím. Situaci je třeba hodnotit jako zaslíbení, plné světla a radosti. Vážnost situace nesmíme zaměňovat se ztrápeností. Pavel píše: *Nedejte se žádným způsobem od nikoho oklamat. Napřed totiž musí nastat odpad a objevit se člověk skrz na skrz hříšný, propadlý záhubě, protivník, který se vyvyšuje nade všechno, co nese jméno Boží nebo čemu se vzdává náboženská úcta. Posadí se dokonce v Božím chrámě a bude se prohlašovat za Boha (2 Sol 2,3–5).*

Musí poklesnout naše odvaha?

Až přijde Ježíš Kristus, zahubí ho dechem svých úst a zničí svým slavným příchodem (2 Sol 2,8). Povede-li se nám jako našemu Vykupiteli, máme být kvůli tomu sklíčení? Ježíš nás povzbuzuje: *Není žák nad učitele ani služebník nad svého Pána. Stačí, aby žák byl jako jeho učitel a služebník jako jeho pán (Mt 10,24). Ježíš nás chce zbavit strachu, který by nás mohl ochromit: Neboj-*

te se těch, kteří zabijejí tělo, ale duši zabít nemohou. Spíše se bojte toho, který může zahubit v pekle duši i tělo (Mt 10,28). Když se na to spolehne a správně se připravíme na to, abychom

z lásky spolu s Ježíšem zemřeli světu, který potřebuje vykoupení, zachováme si ve všem soužení radostnou náladu. Neboť život je pro mě Kristus a zemřít je zisk (Fil 1,21).

Neviditelná skutečnost Boží milosti (Duchovní víze kardinála Newmana)

Kardinál Newman popisuje vnitřní postoj věřícího křesťana takto: *Správná definice křesťana je tato: Ten, kdo se dívá za Kristem, nikoliv po zisku, postavení, rozkoši, blahobytu, nýbrž kdo se dívá na Vykupitele, Pána Ježíše Krista. Newman pak hovoří o „radosti pronásledovaných, kteří jsou nasycení mírem, veselí, vděční, soucitní, mírní a vldní, naplnění jasnou nadějí.“*

Newman se otevřel slunci milosti. Může tedy oprávněně říct: *„Nezhřešil jsem proti světlu.“ „Kdo nese Krista ve svém srdci, ten vdechuje všechno, co vychází z Ježíšova Srdce: jeho myšlenky, jeho slova, jeho činy.“*

Čeho se má zbožný křesťan chránit

Tuším v sobě dvě nebezpečí. První a horší nebezpečí spočívá v tom, že budu na utrpěné bezpráví nesprávně reagovat. Zahanbení, pronásledování a hanobení jsou podle slov Ježíšova horského kázání cesty k blaženosti. I ve „zbožných křesťanech“ často vězí mentalita: *Oko za oko, zub za zub. Ježíš však říká: Neodporujte zlému. Když tě někdo udeří na pravou tvář, nastav mu i levou (Mt 5,38). Všechno to vychází z jednoho základu: Buďte dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec (Mt 5,48).*

Druhé nebezpečí se mi jeví v rezignaci. Není snad rezignace projevem slabé víry? Rezignace může také vyplývat z postoje, který se podle teologické mluvy nazývá „pelagianismus“. S touto bludnou naukou se vy-

pořádal sv. Augustin. Jedná se zde o to, že podle ní je **konání a podnikání člověka důležitější než Boží milost**. Moderní pelagiáni mohou i dnes sedět na významných místech v církvi. Pokládají se za velmi důležité, protože stále „programují svou církevní činnost“. Operují při svém plánování s podmínkovými větami: je tu stále ono **když. Když se církev konečně neobrátil k světu, když nepřizpůsobí svou morálku a své chování dnešnímu člověku, když neudělá liturgii zábavnější a chutnější pro mladé, pak nemá žádnou budoucnost**. Budoucnost církve tedy závisí na plánování, a tedy na mužích a ženách církve. Tito aktivisté se sami identifikují velice rychle s církví na základě svých pilně vypracovaných programů. Ne nadarmo si říkají **„Církev, to jsme my“**. Augustin by proti takové mentalitě dnešních aktivistů namítl: **A kde zůstala důvěra v Boží milost? ON je přece Pán církve**. A Augustin hned připomíná Ježíšova slova: *Beze mne nemůžete nic konat (Jan 15,6).*

Víra, která se těší na budoucnost

V přednáškách pro univerzitu hovoří Newman o svém *pragmatickém pozorování*. Víra není výsledkem mudrování. Živá víra vede k **smysluplnému náhledu** a pak k **moudrosti**. Nejlepším argumentem víry je **život z víry**. Žitá víra nám dává to, co se v prvním listu sv. Petra nazývá **znovuzrození k živé naději na dědictví, které nepomine, na dědictví skvělé a trvalé** (1 Petr 1,3).

I když pozemské nebe a země pominou, pozemské slunce už nebude svítit, **nastala spása a Boží vláda** (Zj 12,10). **Aleluja, náš Pán vševládný se ujal království** (Zj 19,7-8). **A toto město nemá zapotřebí ani slunce ani měsíce, aby ho osvětlovaly, protože ho ozařuje Boží velebnost. Jeho světlem je Beránek** (Zj 21,23).

Z-sks-49/2002
přeložil -lš-

Vzpouora národů

Co mě nutí k zamyšlení, je žalm 2, vánoční žalm: *Proč se shlukují pohané a národy osnují ničemnost?*

O co jde v tomto žalmu? Národy, nevěřící, plánují vzpouru proti svému Pánu Bohu a jeho Pomazanému (Kristu). To, o co usilují, je sice holý nesmysl, takže Bůh se tomu může jen smát, ale oni to zkoušejí, a dokonce společně. A čeho chtějí touto rebelií dosáhnout? Shodit jho, skoncovat s Hospodinovou nadvládou. *Roztrhněme jejich okovy, svrhněme ze sebe jejich jho.* A co odpovídá Bůh těmto provokátorům? Já sám ustanovuji svého Krále. On je můj Syn. Právě se narodil. Je to Dítě. Všechna jeho moc je pouze v lásce. A vy ho chcete odmítnout? Změňte svůj postoj, než bude pozdě. Jinak vzplane jeho hněv.

Čtème tento žalm z pohledu dnešního světa a jeho doby.

Národy se shlukují, připravují a kuji plány proti Pánu a Bohu. *Roztrhněme jejich okovy, svrhněme ze sebe jejich jho.* Jhem se rozumí přijmout jeho nauku, řídit se jeho zákonem. Pouta jsou jeho přikázání. Jak znějí? Budeš milovat svého Boha, budeš se klanět pouze jemu. Máš milovat svého Boha a máš také milovat svého bližního jako sebe. A zákon Nové úmluvy začíná slovy: *Blahoslavení chudí, neboť jejich je nebeské království.*

Ale dnes chtějí pokrokové národy zcela setřást toto jho a zcela se vzdát vazby na Boha. Mohli bychom pro to jmenovat mnoho příkladů. Vrcholem je dnes umělé plození člověka. Tomu, kdo ještě věří, že člověka stvořil Bůh a dal ho jeho otci a matce, je třeba se vysmát. Teď budeme produkovat člověka takového, jaký se nám líbí a kdy se nám líbí, Boha k tomu nepotřebujeme. Boha jsme zcela vstrnadili. Teď už to umíme my a budeme si dělat, co chceme.

Ale to se musí strašně vymstít. Protože každý člověk

je Otcem milované dítě. Co říká Bůh svému Synu? *Budeš jim vládnout železným prutem, rozbiješ je jak hliněný hrnec.*

Do této vzpoury proti Bohu je zatažena i příroda, kterou člověk zcela ovládl a znásilnil. Ona však se neobrácí proti svému Stvořiteli, ale proti člověku. Znamení je pro to více než dost, stačí se jen dívat. Příroda je stvořený Boží zákon a nemůže v sobě trpět jeho hanobení.

Tyto plány pohanů se obračejí stále ostřeji také proti Církvi, proti křesťanství, přímo proti samému Kristu. Stále častěji vytrubují různá média k útoku proti Církvi. Nezřídka se v jevištních dílech hanobí církev, papež a biskupové, Eucharistie a mše svatá. Média vědí, že církev se brání docela málo.

Na mušku si berou nejen nenáviděnou církev, nýbrž i křesťanství a samého Krista. Slyšíme tu a tam: Církev je nepřátelská k člověku, k tělu, k světu. Její nauka a přikázání omezují svobodu, která musí být absolutní, třeba přítom vede až k sebezničení. Musí být dovoleno všechno, co přináší potěšení. Už se ozvali dokonce ti, kteří zneužívají děti, a tvrdí, že i oni mají právo na své uspokojení v souladu se svými vrozenými sklony. Kam může vést takový liberalismus? K sebezničení člověka a národů.

Z čeho to všechno pochází? Proč se shlukují národy, proč povstávají králové země a spojují se proti Pánu a jeho Pomazanému? Kdo jsou tito králové země a tajné velmoci, to si může každý z nás snadno domyslet.

A co jsou to za pouta a přikázání? „Budeš milovat svého Bo-

ha!“, Desatero a horské kázání. Nebylo by nijak obtížné dokázat každému, že tato přikázání nejsou obrácena proti člověku, ale naopak jsou dána pro něho. Nikdo nám nechce nakládat břemena, nýbrž jejich zachovávání znamená pro člověka požehnaní a spásu. A když se někdy jeví pro člověka tíživá, Pán nám říká: *Vezměte mé jho na sebe a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce, mé jho je sladké a břímě lehké* (Mt 11,29). Je to spíše jiné jho, které vás utlačuje: jho hříchu a otroctví ďábla.

Nesmíme však přehlížet, že i uvnitř Církve jsou takové snahy uvolnit vazby a pouta a odhodit je. Ať už jde o nerozlučnost manželství, vazbu na víru a řád liturgie, celibát. Místo toho se zavádějí jiné vazby, které odporují Bohem stvořené přirozenosti člověka. Vidím v těchto liberálních tendencích uvolnění kázně. Jen ve věrnosti a vazbě na Svatého otce může církev přestát nadcházející krizi.

A jsou tu ještě další, na které bohužel málo myslíme – chudí. Chudí celého světa. Masy, které vedle nás hynou hladem, nemocí a bídou, zatímco hrstka boháčů vlastní a využívá pro sebe dvě třetiny všech statků světa a sténá uprostřed svých nadbytků (i pokud jde o potraviny). Bojí se, že tyto masy hladových brzy povstanou a přepadnou těch pár bohatých. Hlavní důvod hrozící války i všech minulých válek je veliký odstup a rostoucí propast mezi bohatými a chudými. Na světě nebude mír, dokud nebude nastolen nový světový řád, který spravedlivěji rozdělí všechny statky, které Bůh stvořil pro všechny, a to rychle, než bude pozdě a velká lidská záplava s sebou všechno strhne. Jen Boží řád může zachránit svět. Především musí skončit světová válka proti nenarozeným dětem. V ní spočívá největší nebezpečí pro světový mír, jak říká Matka Tereza.

Podle Kath-net
1. 1. 2003

USA: ANTIKONCEPČNÍ HORMONY NA SEZNAMU RAKOVINOTVORNÝCH LÁTEK

Trh hormonů v USA se otrásá. Vědci označili syntetické estrogény za nebezpečné. Důsledky jsou dosud nepředstavitelné.

Nejnovější výsledky průzkumu „Environmental Toxicology Program“ oznamují, že ženské pohlavní hormony, které se ordinují jako antikoncepční prostředky a také ženám v období přechodu, byly vyhodnoceny jako rakovinotvorné. „Všechny syntetické estrogény patří do kategorie s velmi nebezpečným potenciálem,“ oznámil Christofer Poitier, ředitel programu „Environmental Toxicology Program“.

Zřejmě dojde k úplnému přehodnocení hormonální terapie. Z lékařského hlediska je terapie ženskými pohlavními hormony spojena s četnými změnami v látkové výměně. Jeden příklad: každý rok umírá mnoho žen na trombózu v důsledku nezvratného uzavření cév. Důsledky nejnovějších výzkumů však jdou ještě dále. Jedná se o bezpečnostní pravidla při zacházení s těmito léčivými a tím i o zvýšené náklady až k soudním procesům a žalobám požadujícím odškodnění. Trh léků pro menopausu se v USA prakticky zhroutil.

Další problém se týká životního prostředí. Účinné látky vylučují ženy z těla močí. V ústí velkých řek je pozorována nepřírozená koncentrace hormonů, které se tak dostávají do organismů zvířat i rostlin. Kanadské úřady pro životní prostředí tajně zkoumají již dva roky vliv estrogenních koncentrací na ryby a řasy. Postiženo je i zásobování pitnou vodou. Hormonální koncentrace se stávají dalším kritériem znečištění, podobně jako bakterie a těžké kovy. USA zkoumají již několik let přítomnost karcinogenních látek ve vodě a nyní bude tento seznam rozšířen i na ženské umělé hormony.

Vánoční tajemství

Vánoční projev Jana Pavla II. na náměstí Svatého Petra 25. prosince 2002

Dítě se nám narodilo, Syn je nám dán (Iz 9,5). Dnes se obnovuje vánoční tajemství. I pro lidi dnešní doby se narodilo toto Dítě, které obdarovává svět spásou; svým narozením přináší radost a pokoj pro všechny.

Přístupme blíže k jesličkám, abychom se setkali společně s Marií s Vykupitelem člověka, očekávaným všemi národy.

Cum Maria contemplemur Christi vultum.

S Marií rozjímejme o Kristově tváři. Je to Bůh, který nás navštěvuje v onom Dítěti, které, zavinité do plénky, leží v jeslích (srov. Lk 2,7), aby uvedlo naše kroky na cestu pokoje (Lk 1,79).

Maria patří na toto dítě, láska se s ním, zahřívá je a pokouší se zdůvodnit smysl znamení, která zahalují Vánoce.

Vánoce jsou tajemstvím naděje!

Andělé v noci zpívali. *Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle* (Lk 2,14). Pastýři ohlašují tuto událost jako velkou radost, která je pro všechny lidi (Lk 2,10). Radost, a to navzdory vzdálenosti od domova, chudobě jesliček, lhostejnosti národa a nepřátelství mocných. Přes to všechno je to tajemství radosti, protože ve městě Davidově se dnes narodil Spasitel (Lk 2,11). Na této radosti má úcast Církev. Je dnes proniknuta světlem Božího Syna: temnoty ho nikdy nemohou přemoci. To je sláva věčného Slova, které se z lásky k nám stalo jedním z nás.

Vánoce jsou tajemstvím lásky!

Byla to láska Otce, který poslal svého jediného Syna na svět, aby za nás vydal svůj život (srov. 1 Jan 4,8-9). Láska „Boha s námi“ – Emanuela – přišla na svět, aby zemřela na kříži. Již v chladné stáji a obklopena mlčením, zakouší předem panenská Matka ve svém tušícím srd-

ci drama Golgoty. Bude to otřesný boj mezi světlem a temnotou, mezi smrtí a životem, mezi nenávistí a láskou. Kniže pokoje, který se dnes narodil v Betlémě, vydá na Golgotě svůj život, aby na zemi zvítězila láska.

Vánoce jsou tajemstvím pokoje!

Z betlémské stáje se dnes pozvedá naléhavé volání, aby se lidstvo nepoddávalo nedůvěře, pochybnostem a podezřívavosti, i když tragický fenomén terorismu hrozí šířením nejistoty a úzkosti.

Ve společenství se všemi lidmi dobré vůle jsou povoláni věřící jednoho každého náboženství, aby se vystříhali každé

formy nesnášenlivosti a diskriminace a usilovali o mír; zvláště ve Svaté zemi aby zastavili nesmyslnou spirálu slepého násilí a na Blízkém východě uhasili neblahé plameny konfliktu, který může být odstraněn společným úsilím; pak v Africe, kde panující hlad a nouze a tragické vnitřní sváry zhoršují již tak překerní životní podmínky celých národů, i když nechybí záblesky naděje; konečně v Latinské Americe, v Asii a jiných částech světa, kde politické, hospodářské a sociální krize vyvádějí mnoho rodin a národů z rovnováhy.

Kéž lidstvo přece jen přijme vánoční poselství míru!

Klaněnihodné tajemství vtěleného Slova!

S Tebou, panenská Matko, setrváváme v hlubokém zamyšlení před jesličkami, ve kterých

leží Dítě, abychom s Tebou sdíleli Tvůj úžas tváří v tvář nekončícímu ponižení, které postupuje sám Bůh.

Dej nám své oči, ó Maria, abychom rozluštili tajemství, které se skrývá v něžné podobě Tvého Syna! Nauč nás znovu poznávat jeho tvář v dětech všech národů a kultur! Pomáhej nám, abychom byli věrohodnými svědky pro jeho poselství míru a lásky, aby lidé naší doby, kteří strádají pod jhem hlubokého rozdělení a neslýchaného násilí, mohli rozpoznat v tomto Dítěti, které leží v Tvé náručí, jediného Spasitele světa, nevyčerpatelný pramen pravé radosti, po které dychtivě touží v podstatě každé srdce.

Bolletino Vaticano
25. 12. 2002
překlad -lš-

Pacem in terris: trvalý úkol

Poselství Jana Pavla II. k Světovému dni míru 1. ledna 2003

Uplynulo již téměř 40 let od 11. dubna 1963, kdy Jan XXIII. zveřejnil historickou encykliku *Pacem in terris*. Bylo to na Zelený čtvrtek. Můj ctihodný předchůdce, který již dva měsíce nato zemřel, se obrátil na „všechny lidi dobré vůle“ a shrnul své poselství míru k světu v první větě: „Mír na zemi, po kterém všichni lidé na zemi vroucně touží, může být založen a zajištěn jen tehdy, když se bude svědomitě zachovávat řád, který stanovil Bůh.“ (ASS 55, r. 1963, s. 257)

Hovořit o míru k rozdělenému světu

Svět, ke kterému se papež Jan XXIII. obrátil, se nacházel skutečně ve stavu hluboko sahajícího zmatku. Dvacáté století začalo v očekávání velkého pokroku. Místo toho muselo lidstvo zaznamenat v průběhu šedesátileté historie vypuknutí dvou světových vá-

lek, vznik strašných totalitních systémů, hromadění nesmírného lidského utrpení a rozpoutání největšího pronásledování, jaké Církev ve svých dějinách prožila.

Jen dva roky před *Pacem in terris* byla v roce 1961 postavena berlínská zeď, aby oddělila od sebe nejen obě části města, které postavila proti sobě, nýbrž i dva modely chápání a výstavby pozemské společnosti. Na obou stranách zdi nabyt život pod vlivem protikladných zásad a prosazujícího se a stále rostoucího podezírání a nedůvěry klima odlišného charakteru. Jako světový názor, tak i jako konkrétní způsob života táhla se tato zeď přes celé lidstvo a pronikala do lidských srdcí i myšlení a vyvolávala takové rozdělení, že se zdálo, jako by to tak mělo zůstat provždy.

Kromě toho šest měsíců před vydáním encykliky, když byl několik dní předtím zahá-

jen II. vatikánský koncil, stanul svět vzhledem ke krizi vyvolané raketami umístěnými na Kubě na pokraji atomové války. Zdálo se, že cesta k světovému v míru, ke spravedlnosti a svobodě je zatarasena. Mnozí věřili, že lidstvo je odsouzeno k tomu, žít po dobu této nebezpečné „studené války“ v ustavičné hrůze, že útok nebo incident by ze dne na den mohl vyvolat nejstrašnější válku celých lidských dějin. Nasazení atomových zbraní hrozilo konfliktem, který by ohrozil budoucnost lidstva.

Čtyři sloupy míru

Jan XXIII. nesdílel názor těch, kteří odsouvali mír do oblasti nemožného. Svou encyklikou způsobil, že tato základní hodnota – s celou náročností své pravdy – začala bušit na obou stranách zdi a vůbec všech zdi. Encyklika promlouvala ke všem o společné příslušnosti k lidské rodině.

Zanítla ve všech světlo horoucí touhy, aby lidé všech světadílů žili v bezpečí, ve spravedlnosti a s nadějí na budoucnost.

Svým osvíceným duchem, kterým byl nadán, rozpoznal Jan XXIII. rozhodující předpoklady pro mír ve čtyřech jasných požadavcích lidského ducha: v pravdě, spravedlnosti, lásce a svobodě (srov. tamt. 265–266). Pravda, řekl, bude základem míru, když každý kromě svých práv uzná čestně i své povinnosti vůči druhým. Spravedlnost vybuduje mír, když každý bude konkrétně respektovat práva druhých a bude usilovat o to, aby zcela splnil své povinnosti vůči druhým. Láska bude kvasem míru, když lidé budou vnímat nouzi a po-

třeby druhých jako své vlastní a budou se s nimi dělit o své vlastnictví, počínaje duchovními hodnotami. Konečně svoboda bude žít mír a přinášet jeho plody, když jednotlivci při volbě prostředků k jeho dosažení budou dbát rozumu a převzou odvážně odpovědnost za své vlastní jednání.

S pohledem víry a rozumu upřeným na přítomnost a budoucnost rozpoznal blahoslavený Jan XXIII. hluboké podněty, které působily již v průběhu dějin. Věděl, že věci se nemají vždy tak, jak se to jeví při povrchním pohledu. Navzdory válkám a válečným hrozbám působilo v lidských dějinách něco, co papež nazval slibným počátkem duchovní revoluce.

Nové vědomí lidské důstojnosti člověka a jeho nezadatelných práv

Lidstvo, jak napsal, vstoupilo na své cestě do nové etapy (srov. tamt. 267–269). Konec kolonialismu, vznik nových nezávislých států, lepší ochrana práv pracujících a nová vítaná přítomnost žen ve veřejném životě objevily se současně jako znaky lidstva, které bylo připraveno vstoupit do nové fáze svých dějin, fáze, která se vyznačovala „přesvědčením, že všichni lidé jsou si rovni co do důstojnosti své přirozenosti“ (tamt. 268). Po této důstojnosti se v mnoha částech světa ještě šlapalo. To věděl papež velmi dobře. Byl však přesvědčen o tom, že svět i přes určitý stupeň dramatické situ-

ace bude si stále více uvědomovat určité duchovní hodnoty a bude stále ukazovat více otevřenosti pro obsahové bohatství oněch „sloupů míru“, totiž pravdy, spravedlnosti, lásky a svobody (viz tamt. 268–269). S úsilím vnést tyto hodnoty do společenského života jak na národní, tak mezinárodní úrovni měli by si lidé stále více uvědomovat význam svého vztahu k Bohu, zdroji všeho dobra, pevného základu a nejvyššího měřítka svého života jak pro jednotlivce, tak pro sociální celek (srov. tamt.). Tato zostřená duchovní citlivost by měla podle papežova přesvědčení hluboké důsledky pro veřejný i politický život.

Pokračování příště

Narodil se skutečně lidský klon?

Zprávu o zrození klonovaného dítěte, které bylo ohlášeno v USA, pokládá prof. Rudolf Jaenisch, nejúspěšnější pracovník v oblasti genového výzkumu, za nedůvěryhodnou. Klony jsou geneticky abnormální. To má za následek nedostatečné vyvinutí určitých orgánů a předčasnou smrt. Prokázaly to pokusy prováděné na myších. Jejich život je pro chorobné změny na játrech a plicích o třetinu kratší. V případě klonované ovce Dolly šlo o 277. pokus. Většina pokusů končila s vážnými deformacemi nebo smrtí.

Americký klon má navíc závažný ideologický podklad a můžeme ho pokládat přímo za rouhavý výsměch Bohu Stvořiteli. Vyplývá to jak z doby, kdy byl porod klonu ohlášen, tak i ze jména, kterým byl pojmenován: Eva. Americký podnik „Clonaid“ v Miami byl založen v roce 1997 sektou realiánů, kteří vznikli v roce 1973 a tvrdí, že život na ze-

mi pochází od mimozemských bytostí, které na zemi přistály před 25 000 lety a pomocí klonovací techniky zde založily život rostlin, zvířat i lidí. Ústav „Clonaid“ je vybaven špičkovou technikou. Ředitelka Bosseliová tvrdí, že klonované děti porodí záhy další ženy. Podle jejího vyjádření směřují jejich pokusy k zajištění nesmrtnosti člověka. (Ve skutečnosti se klonovaný plod rodí na svět s organismem, který nese znaky věku jedince, z něhož buňka pochází.)

Počátkem ledna se má narodit klonované dítě v Itálii, jak oznámil lékař Severino Antimori. Jeho cílem je zajistit děti neplodným manželským párům. V takovém případě ovšem i jejich děti budou neplodné a mohly by se dále rozmnožovat opět jen klonováním, což je eticky zcela nepřijatelné a lidsky nedůstojné. Podle jeho prohlášení z dubna 2002 o klonované těhotných dvou ženách v Rusku a v jedné nejmenované islámské zemi muselo by se první klonované dítě narodit již v půli listopadu.

Klonování lidí vyvolalo na celém světě bouřlivé protesty. Expert a poslanec Evropského parlamentu Peter Liese prohlásil, že je velmi naléhavé vyhlásit úplný zákaz lidského klonování. Je to požadavek také Německa, Španělska, Itálie a USA.

Kardinál Lustiger přirovnal lidské klonování k eugenickým pokusům, které byly na lidech prováděny za nacistů. Za všim sto-

jí podle něho „zvrácená ideologie“ a především finanční zájmy. Bonnský odborník Oliver Brüstle se domnívá, že už vzhledem k velkým rizikům, spojeným s takovými pokusy, by měly být tyto pokusy trestné. Své odsouzení podobných pokusů opakoval i Svatý stolec.

Zatímco při normálním plození dojde ke spojení mateřské a semenné buňky a vznikne nová kombinace genů, charakteristická pro nové, zcela jedinečné individuum, při klonování se genetické jádro z buňky vyjme a nahradí genetickým jádrem jedince stejného druhu, který má být klonován. Nový jedinec má tedy stejné dědičné informace jako původní jedinec. To se ovšem ve skutečnosti týká i věku a celého vývoje, kterého už jeho předek dosáhl.

Při terapeutickém klonování slouží vyvíjející se organismus vědcům k získání potřebných tkání, které jsou pak použity pro transplantaci. Při reprodukčním klonování je klonovaná buňka vložena do mateřského lůna, aby se zde dále vyvíjela.

Podle zahraničních pramenů

Ježíš nás učí bratrské lásce

Jelikož Bůh je Láska, může nás pobízet jedině k tomu, abychom milovali své bližní. To říká také Kristus: Milovat budeš Pána Boha svého z celého srdce, z celé duše a ze vši své síly. To je největší a první přikázání. Druhé je podobné: Miluj svého bližního jako sám sebe (Mt 22,37n).

Dříve než Ježíš zasedl se svými učedníky k poslední večeři, připomněl jim, že láska k bližním má být **silou** jejich společenství a **pečetí** jejich jednoty: *Nové přikázání vám dávám: Milujte se navzájem; jak já jsem miloval vás, tak se navzájem milujte vy* (Jan 13,34). Je to tedy vůle našeho Pána: každý člověk má milovat svého bližního, kterého Bůh miluje jako svého tvora a jako své dítě. V průběhu staletí bude neúnavně prostřednictvím velkých světců a mystiků své Církvě připomínat stále totéž.

Co se týká **podstaty** bratrské lásky, žádá Ježíš od sv. Veroniky Giuliani **čistou, horoucí a vytrvalou** lásku, lásku, která se cvičí na skutcích lásky, jež vykonává pro své spolusestry. Ježíš jí také říká: „Tvůj život ať je trvalým aktem lásky.“ (Deník 12. srpna 1696)

Marii Brotelové Ježíš zjevil, že bliženská láska je tím **nejpřednějším**, jak dosáhnout nebe, a říká jí, jak je důležité svého bližního milovat, abychom byli stále více spojeni s Ním. Naše věčná blaženost závisí od tohoto spojení. To jí potvrzuje slovy: „Moje dcero, já musím žít ve všech křesťanech; v nich musíš nalézat pouze mne. Jak mohu přijmout do nebe duše, které měly na zemi rozdělené srdce? Buď to je před nimi dlouhý a strašný očistec, anebo budou ode mne zcela odloučeny, jestliže jejich odloučení kvůli hříchům proti lásce je smrtelné.“ (Dodatek 1., odd. 5)

Co se týče různých projevů bratrské lásky, uvědomme si především, že **milovat Boha znamená milovat všechny ty, které miluje Bůh**. Tak to svěřil Bůh sv. Kateřině Sienské: „Jakmile mě duše začne milovat, miluje také své bližní, jinak by její láska neby-

la pravá, protože láska k Bohu a láska k bližním jsou totéž. Čím více mě duše miluje, tím více miluje své bližní, protože láska, kterou chová pro ně, vychází z mé lásky.“ (Dialogy, kap. 7)

Druhý způsob, jak milovat svého bližního, spočívá v tom, **vidět Krista v těch nejchudších**. Láska k bližním se vyznačuje pozorností a ustavičným jemnocitem vůči druhým. Ježíš nám to sám říká: *Co jste učinili jednomu z mých nejmenších bratří, mně jste učinili* (Mt 25,40). Sv. Jan z Boha to zkusil ve svém životě, který trávil celý v lásce k bližním. Když potkal jednoho dne chudého člověka, který byl napolo mrtvý, zanesl ho v náručí do špitálu. Tam ho položil na lůžko, umyl mu nohy, jak to dělal u všech. Ale když se sklonil, aby jeho nohy políbil, stal se zázrak: na jedné jeho noze spatřil zářící ránu, ve které poznal ránu ukřižovaného Spasitele. Když pozvedl zrak, uslyšel Pána, který mu řekl: „Jene, co vykonáš v mém jménu pro chudé, vykonáš pro mne. Já natahuji ruku pro almužnu, kterou mu dáváš, mne oblékáš do šatů,

mně myješ nohy pokaždé, když prokazuješ službu chudému nebo nemocnému.“ (Bollandisté, 8. března)

Bůh s námi jedná tak, jak my jednáme s bližními. Veronika Giuliani se cítila být vyrušována, protože jí sestry nenechávaly v klidu. Snažila se jim

vyhnout a modlila se před Nejsvětější Svátostí. Tam uslyšela hlas, který jí říkal: „Ty nechceš vyslechnout své bližní, ani já tě nevyslechnu.“ (Deník 15. října 1700) Vnitřní vyprahlost, na kterou si stěžují zbožní lidé, je často trestem za nedostatek jejich lásky k bližním.

Pochybení proti lásce k bližním se Pánu nelíbí. Sestra Jana Benigna Gojzová, když jednou řekla méně laskavá slova než jindy, pocítila po svatem přijímání v ústech vařící tekutinu. Ježíš jí řekl: „Nemohu tě nechat nedokonalou a musím tě pokárat a potrestat, stejně jako nemohu nechat bez odměny ani to nejmenší, co vykonáš dobrého.“ (Životopis, 1. díl, kap. 9)

Pohrdat bližními znamená pohrdat Kristem. Ježíš řekl ctihodné Markétě od Nejsvětější Svátosti: „Většina lidí je ke mně tak krutých, když si tropí žerty z chudých. Nejen že mnou pohrdají a nechtějí se mnou mluvit, ale nechtějí se na mě ani podívat. Toto pohrdání a tato nevďěčnost se obrací proti mé osobě.“ (Životopis, kniha 5, kap. 5)

Ježíš nás vyzývá, abychom **nesoudili druhé a nebyli tak sami souzeni**. Sv. Kateřina Sienská doporučuje: „Budeš si myslet, že soudíš o druhých dobře, ale budeš soudit špatně, protože se spoléháš jen na to, co sama vidíš, a ďábel ti často nenechá vidět mnoho pravdy, aby tě svedl ke lži. To se ti stane, když budeš dělat sebe soudcem nad myšlenkami a záměry rozumem nadaných bytostí, protože, jak jsem ti to již dříve řekl, to mohu posuzovat jedině já...“ (Kniha 3, kap. 16)

Ovoce bliženské lásky může být rozmanité. Uvedme některé z nich:

- **Přivolává Boží požehnání** na ty, kteří ji praktikují. Sestra Jana Benigna Gojzová říká: „Pán mi dal poznat, že sestry těmito prostředky svolaly mnoho požehnaní a především obdivuhodné rozšíření našeho institutu ve velmi krátké době.“ (Životopis, 1. díl, kap. 11)

- **Je ohleduplná ve svých soudech**, protože žije v Božím milosrdenství. Františce Boně Pán řekl: „Bližní se nesmí pomlouvat. Nechci ztratit žádného z lidí. Moje milosrdenství je velké.“ (Kniha 2, kap. 18)

Když se **učíme posuzovat druhé podle lásky**, Pán nám dopřeje **svatou smrt a mírný soud**. Pán Ježíš řekl Františce Boně na svátek sv. Magdalény: „Moje dcero, zavři oči nad slabostmi bližních, omlouvej chyby, měj soucit s jejich slabostmi; dívej se při všem také na sebe, a já ti slibuji, že tě omluvím před svým nebeským Otcem, jako jsem omluvil Magdalénu.“ (Kniha 23, kap. 2)

Milovat u druhých Boží dary znamená přitahovat Boží dary k sobě. Pán řekl sv. Mechthildě: „Všichni, kteří milují moje dary u druhých, vyslouží si stejnou slávu jako ti, které jsem těmito dary vybavil.“ (5. díl, kap. 23)

V evangeliu nám Ježíš připomíná, že každý úkon bliženské lásky bude v nebi odměněn a stane se slávou našeho velkodušného srdce v jeho království: *Kdo podá třeba jen číši studené vody jednomu z těchto nepatrných, protože je to můj učedník, amen, pravím vám, nepřijde o svou odměnu* (Mt 10,42). Připomíná proto svým mystikům a svatým stále správnost svých slov v evangeliu, aby nás povzbudil stále více milovat a zasloužit si tak, abychom přijali korunu spravedlnosti a slávy v nebi.

Bliženská láska, kterou Bůh od nás očekává, může být **mnohostranná**. Může být **tělesná a materiální**, protože to vyžadují potřeby těla, ale může být také duchovní, k spáse naší duše. Ať už tělesná nebo duchovní, získává nám zásluhy, jestliže

ji konáme velkodušně a bez vypočítavosti:

– Bůh nám slibuje za naši pozemskou lásku **slávu v nebi**. Svata Kateřina Sienská dala jednomu chudákovi stříbrný kříž a měla následující noci vidění. Ježíš jí řekl: „Moje dcero, poznáváš tento kříž?“ „Poznávám ho velice dobře. Ale, když ještě náležel mně, nebyl tak krásný.“ Pán jí odpověděl: „Včera mi ho tvé srdce darovalo z lásky a tuto lásku nyní představují drahokamy. Slibuji ti, že ti v den posledního soudu v přítomnosti andělů a lidí kříž vrátím takový, jak ho dnes vidíš, aby byl tvojí slávou, a ve slavnostním okamžiku, až ti oznámím slitovani spravedlnosti svého Otce, nebudu o tom mlčet, a to, co jsi pro mě vykonala, nepřejdu mlčením.“ (Životopis, 2. díl, kap. 3)

Bratrská láska k nám **přitahuje božské milosti**. Svato Eustach, když byl ještě pohanem a jmenoval se Placidus, dával velké almužny a praktikoval všechny ctnosti. Když byl jednou s několika druhy na lovu a pronásledoval jelena, viděl mezi parohy zvířete podobu svatého kříže. Zářil jako sluneční světlo a byla na něm podoba Krista. Jelen oslovil Placida a řekl mu: „Placide, proč mě pronásleduješ? Pro tebe jsem přijal podobu tohoto zvířete. Jsem Ježíš Kristus, kterého ctíš, aniž o tom víš. Almuzny, které jsi dal potřebným, vystoupily až ke mně.“ (Bollandisté, 20. září)

Blíženská láska nás **zahrnuje vším Božím požehnáním**. Ježíš řekl sestře Františce od Matky Boží: „Pečujte o mé chudé a já se postarám o vaše společenství.“ (Kap. 25)

Blíženská láska **zahazuje množství hříchů**. Svato Gertrudě, která praktikovala blízkou lásku, ale cítila se hříšná pro některé nedbalosti, Pán řekl: „Blíženská láska nejen že přikrývá hříchy, ale roztavuje je v sobě jako žhavé slunce. Ničí všechny nedbalosti a lehké hříchy a zaplavuje duši zásluhami.“ (Kniha 3, kap. 61)

Blíženská láska nás **vybízí, abychom na sebe vzali nepohodli a dávali z celého srdce**. To se Bohu líbí nejvíce. Pán to opakovaně zdůrazňoval sestře Františce od Matky Boží. Žádal od ní a od několika jejích spolusester, aby daly svůj oběd jeho chudým. „Nechodte k těm nebo oněm, kteří mi nedávají z celého srdce, protože jejich almužnu já nechci.“ A opravdu, ti, které Pán uvedl jmenovitě, takovou zbožnost kritizovali (Životopis, kap. 12).

Druhý oblíbený typ blízké lásky jsou **duchovní almužny**. Ty spočívají v tom, že se za druhé modlíme, těšíme smutné, snášíme chyby druhých z lásky ke Kristu, který se nás zastává u svého Otce, aby nás těšil, a snášel kvůli nám své utrpení.

Službou lásky je **modlit se za hříšníky**. Anežku z Lageacu, které zakázali dávat almužny, těšil Pán těmito slovy: „Spokojím se s tvou dobrou vůlí, s jakou bys chtěla prokazovat služby chudým. Služ jim vnitřně tím, že se za ně mnoho modlíš. To jim bude velmi prospěšné. Modli se také za ubohé hříšníky, kterých je tak mnoho, a za duše v očistci, především za ty, které se doporučují do tvých modliteb.“ (2. díl, kap. 8)

Blíženská láska nás vede také k tomu, abychom **těšili zarmoucené** tím, že je poroučíme Kristu. On řekl sv. Mechthildě: „Tak jako já vyslyším všechny, kteří volají ke mně, tak i ty se projevuj ke všem jako velkodušná a štedrá. Usiluj o vysvobození zajatých, tzn. přinášej všem, kteří jsou v zármutku nebo v pokušení, pomoc a útěchu.“ (2. díl, kap. 39)

Láska nás také vyzývá k tomu, abychom **druhé snášeli a přijímali je takové, jací jsou**. A to po příkladu Krista, který miloval i své nepřátele. Svato Gertrudě řekl: „Toužím po tom, aby mě moji nejlepší přátelé následovali v tomto jednání tím, že k mé cti a ke své spáse budou prokazovat větší náklonnost ke svým nepřátelům než ke svým dobrodincům, protože z toho budou mít

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

Dělá to se stále větší troublefalostí a sebejistotou. Svoje domyšlivé sebevědomí opírá také o své vědecké úspěchy, o kterých se mylně domnívá, že jsou plodem jeho vynalézavosti, zatímco ve skutečnosti jen využívá a nezřídka spíše jako břídil zneužívá a znesvěcuje moudré zákony toho Tvůrce, kterého nechce znát. Čím více při tom vykřikuje, tím směšnějším dělá sám sebe před tváří Všemohoucího. Přitom svou malost může odbojný člověk tak snadno poznávat jak z rozmarů počasí, tak z tragických selhávání svých vlastních výtvorů a výmyslů.

Nehody a nepohoda stihají ovšem přitom i ty, kteří jsou Pánu věrní, a k tomu přistupují ještě nemalá protivensství, která jim stále zákeřněji připravu-

jí Boží protivníci. Ale na rozdíl od nevěřících má Boží lid jistotu, že ani v tom největším soužení není sám bez naděje. *Je-li Bůh s námi, kdo proti nám?* Abychom cítili Boží přítomnost v čase zkoušek, neutíkejme z ní k radostem tohoto světa ani v době pohody. Je-li Bůh s námi, budme stále s Bohem, který čeká na naši lásku také v našich bližních. On sám nám dal **vše, i sám sebe**. Můžeme se spokojit, jestliže my dáváme jemu a jeho trpícím dětem jen to, co zbude? Božský původ křesťanství je zřejmý z toho, že toto poselství se rozšířilo do celého světa (v protikladu k islámu) jen silou **lásky a pravdy**. To ať nás výrazně odlišuje i od dnešního nevěřícího světa. To je také skutečná cesta k míru ve světě i k sjednocení křesťanů. *-red-*

nesrovnatelně větší prospěch... Z lásky ke spáse lidí jsem si zamíloval kříž, protože skrze kříž jsem dosáhl vykoupení lidského rodu, po kterém jsem z celého srdce toužil.“ (Kniha 4, kap. 3)

Pán si posluhuje našimi nepřáteli, které máme milovat. Posluhuje si jimi, **aby nám dal růst v lásce a aby nás posvěcoval**. Svato Gertrudě řekl: „Chtěl bych, aby moji vyvolení těm lidem, kteří jim připravují zkoušky, nikdy nedělali žádné výčitky, nýbrž aby rozjímali o mé otcovské náklonnosti, jež by proti nim nepřipustila ani nejmenší vánek, který by jim nesloužil k věčné spáse, kterou mají přijmout jako odměnu.“ (Kniha 3, kap. 30)

Pravá blízká láska odpovídá na nespravedlnosti podle Kristova příkladu **mírností a pokorou**. Svato Jindřichu Seuseovi, který byl ke všem lidem tak mírný a laskavý a který si stěžoval Kristu na úklady, jichž se stal objektem, Pán řekl: „Věz, že Bůh se nespokojuje s tvým tak citlivým srdcem: chce od tebe více. Chce, abys když s tebou slovy a skutky jednají špatně, všechno trpělivě snášel. Chce, abys umřel sám sobě, aby ses ani jeden den neuložil k odpočinku, dokud nezajdeš

za všemi svými odpůrci, a pokud je ti to možné, pokornými slovy a skutky nepřemůžeš hněv jejich srdce. Touto vlídnou pokorou je odzbrojíš a oplatíš jim tak jejich bezmocnou zlobu.“

Tak je bratrská láska, jakou nás Bůh miluje, **tím, co dává všechno**: na jedné straně **hmotnými statky pomáhá těm nejubožejším**, aby měli to nejpotřebnější, co odpovídá důstojnosti dětí Božích, a na druhé straně jim věnuje **čas, inteligenci a srdce**, aby tak pomáhala lidem v jejich duchovním a mravním blouzení opět se stát **bytostmi**, které jsou osvobozeny skrze Kristovu lásku a prokázanou lásku lidí a skrze jeho slovo a jeho milost jsou posvěceny. Bratrská láska tak **všechno omlouvá, všemu věří, nikdy nad ničím nezoufá, všechno vydrží** (1 Kor 13,7), je to láska, která **dává život za své přátele** (srov. Jan 15,13). Blíženská láska všechno dává a daruje se podle příkladu Krista, který všechny vyzývá, aby zemřeli sami sobě a pak v něm žili věčně: *Kdo svůj život pro mě ztratí, zachová jej pro život věčný* (srov. Jan 12,25).

*Z Maria heute 387/2002
přeložil-lš
(Pozn.: Citace byly převzaty z originálu bez úprav.)*

Dopis od Ježíška

Vánoce 2002

Moje milá Kačenko, budeš se divit, kdo Ti teď píše. Já jsem Ježíšek..., vždyt jsou Vánoce, ne? Neboj se, že Tě otravuje nějaká poetická bytost dávných dětských snů; a protože Ti píše Tvůj veliký Přítel, přečti si prosím tento dopis v klidu, až nebudeš spěchat.

O Vánocích si nechávám od každého říkat „Ježíšek“. Toto moje jméno bylo vždy každému milé a nikdo se mě tak malého nebojí. Nyní ale, když už jsi úplně dospělá, dovol, abych se i já Tobě představil, jaký skutečně jsem.

Je pravdou, že jsem byl u toho, když se oné vzácné noci nad ránem 3. listopadu 1979 v lůně Tvé mamky v jejím pokojíčku setkaly dvě buňky a propojily se jejich aminokyselinové báze dvaceti tří párů chromozomů. Vznikl úplně nový informační řetězec zcela jedinečné lidské bytosti všech dob a míst. Nemůžeš vědět, kolik v tom okamžiku bylo opravdové lásky Tvých rodičů, ale chci, abys věděla, že tam byla spousta lásky mé..., a dokonce už dávno předtím, pořád...

Víš, že jsi mi podobná? Ne snad proto, že bych měl podobný řetězec aminokyselin v chromozomech, ale proto, že můj Otec se díval na mne, když tu jednu úplně novou lidskou buňku oné vzácné noci opatřil úplně novým oživujícím principem – Tvým lidstvím. To je tedy pravda o početí Tebe, jako nové, krásné, dobré, inteligentní a svobodné lidské osoby.

Je pravdou, že já jsem vzorem všech lidí, i vzorem Tvým. Byl bych rád, kdyby sis mě hodně všimla, pozorovala mě, třeba na stránkách Bible nebo u těch, kdo mě znají, a kdybys mě poslouchala, když k Tobě mluvím v komůrce Tvého srdce.

Chci pro Tebe celý Tvůj život zůstat Ježíškem, který Tě sku-

tečně a zcela má rád takovou, jaká jsi (ovšev ne vždy tvé jednání a tvá slova).

Můj příběh znáš. Přijal jsem lidství, abych mohl napravit prvotní zlo a každé jiné zlo v lidských dějinách tím, že se budu obětovat. To se stalo mou smrtí na kříži. Navenek to ovšem vypadalo, že jsem byl popraven, protože jsem svým učěním a jednáním překážel tehdejšímu výrobci životního stylu. Podobně to se mnou vypadá i dnes. Je pravda, že jsem velmi tolerantní, ba mnohem víc než tolerantní. Mám lásku ke všem utiskovaným a sužovaným. Tak se o mně můžeš dočíst, že jsem se za svého života v Palestině věnoval těm na okraji společnosti, nemocným, zlodějům, hříšníkům, a se ženami jsem hovořoval víc, než bylo v tehdejší

době obvyklé. Ze všech stránek Bible můžeš cítit mou lásku, i k Tobě.

Smím Ti svěřit jedno své božavé tajemství? Mám i lidské srdce, které touží být milováno. Nechci žádné sentimentální projevy, ale aby mi lidé přáli dobro, které mám, aby uznali, že jsem původce všeho dobra, a aby to dobro ode mne chtěli. Dosud nepřišla plně má vláda do světa. Čekám, protože jsem trpělivý..., ale vidíš ty bláhové pokusy lidí vytvořit nějaký nový světový řád, který se mnou vůbec nepočítá? Někteří vlivní lidé se stavějí na moje místo, na místo Boha, který je původcem všeho a s největší inteligencí dal řád všemu, i svobodnému člověku. Každý pokus nahradit mě lidským rozumem se stává otroctvím a přináší nesmírnou tíži zla, pronásledování těch, kdo mají jiný názor. Vzpomeň na

Velkou francouzskou revoluci a její gilotiny, na všechny pozdější převratné revoluce a jejich ideologie a nezapomeň: Každá revoluce, i ta „nenásilná“, nakonec požírá své děti.

Milá Kačenko, potřebuji Tvou pomoc. Postav se na mou stranu. Moc toho sice o mně nevíš, skoro nic. Zatím se Tvé duše i Tvé myslí dotýkaly určité trendy nové doby. Tleská Ti určitá vlivná skupina lidí. Máš dojem, že žiješ naplno, že jsi naplňována, že máš smysl života. Ale co když to nevydrží dlouho? Všichni lidé přece potřebují Ježíška - Boha, který Tě stvořil! Jenom On je schopen dát Ti štěstí, On Tě od všeho zachrání, i když Tě postihne nemoc, přátelé zklamou, banka zkrachuje, dostaví se neúspěch a pocítíš na sobě osobní zlobu nejenom lidskou, budeš třeba obelhávána, nebudeš milována lidmi, ocitneš se v depresi a v jakékoliv bídě.

Pojď ke mně už teď. Mluv se mnou. Odpočívej u mne, i když mě ještě neznáš. Poznávej mě, dej mi své srdce a budeš šťastná. Pořád, pořád...

Víš také, že Vánoce jsou svátky Ženy? Chceš-li být velkou ženou, zajímej se o ni, o Marii - Ženu z betlémské jeskyne i z hory Kalvárie. Zajímej se o Její charakter, o Její vlastnosti, o Její postoje, o Její slávu. S Její pomocí dokážeš největší věci v životě.

Odvahu, má dceruško, odvahu a trpělivost. Musíš proti proudu, abys došla k prameni Pravdy. Abys došla plnosti, musíš někdy jít cestou prázdnoty, abys došla ke světlu, musíš někdy procházet tmou. Abys dostoupila výšin, musíš se upevnit v těžišti pokory. Uč se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce.

Bud' šťastná, moje Kačenko.

Bud' šťastná se mnou.

Bud' šťastná napořád, napořád...

DISNEYŮV PARK PROTI BOHOSLUŽBÁM

Zábavní park Disney World v Orlandu na Floridě nehodlá nadále připustit žádné bohoslužby na svém území. Od roku 1975 se zde konaly bohoslužby v jednom hotelu, kam přicházelo pravidelně 1500 katolických a evangelických rodin. Ředitel parku to zdůvodňuje nedostatkem místa. Mimo to prý park patří do zábavního průmyslu a není prý vhodný pro náboženské podniky. „Koalice pro tradiční hodnoty“ podala proti tomu protest. Uvádí, že jedním z důvodů zákazu je snaha vyjít vstříc homosexuálním návštěvníkům. V protestu se uvádí, že Walt Disney (1901-1966) vděčil za svůj úspěch také osobní modlitbě. Předseda Koalice Sheldon je přesvědčen: „Walt Disney se musí obracet v hrobě!“

LEXIKON RODINY A ŽIVOTA

Vatikán vydává Lexikon rodiny a života. Italský tisk to komentuje tituly: „Kultury sexu již bylo dost.“ Slovník má 500 stran a týká se klíčových témat katolické sexuální etiky. Mezi autory je 70 expertů z oblasti teologie, pedagogiky, psychologie, filozofie, politických věd a hospodářství, kteří pracovali pod vedením Papežské rady pro rodinu.

Lexikon má podtitul: „Kritický glosář k neologismům, dvojnásobným pojmům a obtížným konceptům, které používají institucionální složky.“ Jde o to, postavit protiváhu proti legalizaci potratů, „reproduktivnímu zdraví“, proti akceptování různých „modelů rodiny“, vysvětlení podstaty umělého oplodnění, „bezpečného sexu“, proti překrucování pojmu pohlaví a sexuální identity, zrovnoprávnění heterosexuálních a homosexuálních svazků, ale také o vyvrácení různých mýtů, jako je údajné přelidnění světa a podobně.

Kath-net

Tvůj Ježíšek

Tajemství matky Terezy

Po zveřejnění dekretu „Super miro“ o Matce Tereze (1910 – 1997), který je podkladem pro její blahorečení, hovoří otec Kolodiejchuk, misionář bliženské lásky a postulátor procesu s agiturou Zenith o obsahu materiálů, ze kterých dekret vychází (80 svazků).

Matka Tereza zapůsobila na svět svou odevzdaností do služeb chudým. Jak bylo vůbec pro křehkou ženu možné vyjít do ulic Kalkaty a celého světa, aby léčila rány malomocných nebo páriů moderní společnosti?

P. KOLODIJCHUK: Myslím, že klíčem k jejímu životu byla právě skutečnost, že to byla žena, která byla zcela zamilovaná do Ježíše. Nalezli jsme spisy z jejího mládí, ve kterých se vyznává, že Ježíš byl její první láskou, mluví zde jako zamilované děvče.

Proto se obětovala těm, kteří trpí nouzí, těm nejchudším z chudých, a odpověděla tak na přijaté volání. I v nejtemnějších hodinách to bylo pro ni právě volání Ježíšovo. S přesvědčením říkala, že je to jeho „Gods work“ – Boží dílo. Cítila se být nástrojem Božím.

Každé blahorečení je poselstvím světa. Jaké poselství obsahuje blahorečení Matky Terezy?

P. K.: Jejím ústředním poselstvím je láska k Bohu, nikoliv pouze k bližním. Když přijala povolání k založení kongregace misionářek bliženské lásky, byla to pro ni tvrdá vnitřní zkouška, bezútěšný zážitek. Ale i v těchto hodinách to byla láska, které ji vedla k misijní činnosti. Premiérka Indira Gándhiová pronesla tato slova uznání: „V tomto dnešním tak frenetickém světě se snadno zapomíná na podstatné vě-

ci. Matka Tereza nás učí, že tím nejpodstatnějším je láska.“

Její život je celý jediným příkladem lásky nejen k chudým, ale také k lidem, kteří ji obklopovali, k spolusestrám a návštěvníkům. Řídit se celý den mimořádnou láskou, to bylo vlastně její poselství. Říkala svým bližním vždy, že tento postoj nesmí chovat pouze k chudým, ale že musí začínat u lidí ve vlastní rodině, kteří vždy potřebují slovo útěchy a povzbuzení, je třeba pomáhat nejdříve sousedovi, který možná potřebuje pomoc při psaní dopisu, je třeba začít úsměvem, který ten druhý potřebuje.

Viděli jsme, že se obzvláště vyznačovala vírou, protože jinak není možné milovat od rána až do večera, spát jen 3 nebo 4 hodiny a plně se věnovat chudým.

Poselství Královny míru

Drahé děti!

Toto je čas velikých milostí, avšak i čas velikých zkoušek pro všechny ty, kteří si přejí jít cestou míru.

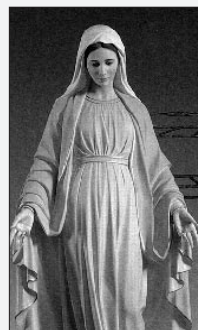
Proto vás znovu zvu, děti moje: modlete se, modlete se, modlete se ne slovy, ale srdcem. Žijte má poselství a obračejte se.

Budte si vědomi toho daru, který mi Bůh dopřál, že mohu být s vámi; zejména dnes, kdy mám ve svých rukou malého Ježíše – Krále pokoje.

Přeji si dát vám mír a vy ho noste ve svých srdcích a dávejte ho druhým, dokud Boží mír nezavládne světem.

Děkují vám, že jste přijali mou výzvu.

Medžugorje, 25. 5. 2001

Poselství, které 25. 12. 2002 obdržel Jakov:

Drahé děti! Dnes, v den lásky a pokoje, s Ježíšem v náručí vás zvu k modlitbě za mír. Děti moje, bez Boha a bez modlitby nemůžete mít mír. Proto děti moje, otevřete své srdce, aby se ve vašem srdci narodil Král pokoje. Jen tímto způsobem můžete svědčit a nosit Boží mír tomuto nepokojnému světu. Jsem s vámi a zehnám vám svým mateřským požehnáním.

Co bylo nejnáročnější při tomto procesu?

P. K.: Byly dvě obzvláště obtížné úlohy: shromáždit všechny dostupné informace, svědecké výpovědi z celého světa. Máme k procesu 8 000 dokumentů, sebraných v 80 svazcích. 113 osob vypovídalo o jejím životě, o jejích ctnostech a o jejím povolání ke svatosti. Stovky lidí svá svědectví poslali, protože nemohli cestovat. Uskutečnili jsme to nejpotřebnější, mnohem více než minimum, a tak bylo možno lépe porozumět její osobnosti.

Ta druhá, to byla nutnost napsat „Positio“, ve kterém byla shrnuta všechna svědectví, skutky a dokumenty, aby tak byla zdůvodněna žádost o blahorečení. To vzhledem k rozsáhlosti nebylo jednoduché. Náš tým byl velice dobrý, kněží, řeholníci i laici a dobrovolníci udělali, co bylo možné.

Byly při tomto obsáhlém šetření odhaleny dosud neznámé aspekty Matky Terezy?

P. K.: Pochopili jsme při tom, že její prostota skrývá v sobě hloubku, kterou málokdo může pochopit a kterou si jen ob-

tížně můžeme představit. Ještě před založením misionářek bliženské lásky před 36 lety ukazuje se v jejích spisech duchovní zralost, která je přímo ohromující. Věděli jsme, že svatost u tak světoznámé bytosti musí být něco zcela zvláštního. Ale co to bylo? Co bylo její tajemství? Její hloubka, její duchovní život, její láska v dobách zkoušek, to všechno nám bylo zcela neznámé.

Některé noviny a agentury popíraly, že v případě uzdravení, které vedlo k otevření procesu blahorečení, se jednalo o zázrak. Jak tomu doopravdy bylo?

P. K.: Jedná se o případ indické ženy Moniky Bersy, která byla uzdravena v září 1998. Měla tuberkulózní zánět mozkových blan a tumor v pravém vaječniku. Lékařsky nevysvětlitelné bylo právě zmizení tohoto nádoru. Zánět mozku bylo možno vyléčit, jak referují některé noviny. Ale to nebyl ten vlastní zázrak. Jednalo se o nevysvětlitelné vyléčení nádoru v podbřišku, který se jevil jako plod v šestém měsíci.

překlad -lš-

Televize - nejrozšířenější zlozyk

Světlem tvého těla je oko. Je-li tvé oko zdravé, celé tvé tělo bude v jasnosti.

Je-li však nemocné, bude také celé tvé tělo temné (Lk 11,34).

O alkoholismu, narkomanii a kuřáctví se soudí, že jsou to nejhorší morové rány, které ničí tělesné a duševní zdraví národa. Ale již mnoho let nejrozšířenějším a nejvíce destruktivním zlozykem je soustavné sledování televize. Nejednen čtenář to bude pokládat za přehnané tvrzení. Pokusím se toto tvrzení doložit a zdůvodnit z hlediska psychologického, mravního, společenského i náboženského jako skutečně odpovídající pravdě.

Nejohrovnější vášně

Televize sama o sobě je jedním z lidských vynálezů, který může být využíván jak k dobrým, tak ke zlým cílům. „Skleněné plátno“ by mohlo být nejefektivnějším nástrojem evangelizace, přehlídkou křesťanských hodnot spojenou s dobrou zábavou. Ale i kdyby televizní programy byly jediným velkým pásmem na podporu evangelia, i tak by nadměrné sledování obrazovky nebylo prospěšné pro duchovně-rozumový ani fyzický stav člověka. Je třeba vzít v úvahu, že specifickým rysem televize je, že během necelé hodiny předává bez přestávek několik tisíc obrazů a zvuků. Tento základní rys televizní obrazovky může z člověka snadno učinit bytost pouze receptivní, málo reflektivní, a to má za následek oslabení inteligenční úrovně a tvořivých sil. Jaký vliv však může mít televize na jednotlivé osoby, rodiny a celé národy, jestliže převážná část jejího obsahu je věnována obsahům protikřesťanským a nemorálním?

Podle soustavných výzkumů četba denního tisku, poslouchání rádia i využívání stále dostupnějšího internetu bledne ve srovnání s rozšířením televize. 99 %

domácností je vybaveno nejméně jedním televizním přijímačem. 44 % dětí má svůj televizor v pokoji, kde si hrají, 35 % tam, kde spí, a 30 % tam, kde stolují. S invazí liberalismu vstupují do hry soukromé televizní stanice a jejich vstup ještě více umocňuje satelitní příjem. Mnoho lidí platí nemalé částky, aby měli přístup ke 100 až 150 televizním kanálům.

Před 10 lety trávil občan před televizní obrazovkou průměrně 2 hodiny ve všední den a 4 hodiny o volných dnech. V roce 2002 jsou to již 4 hod. 35 minut. A o Hodu Božím vánočním dokonce 6,5 hodiny. Pokud bude trvat tento trend, stráví občan před obrazovkou asi plných 15 let celého svého života. **Pro srovnání uvedme, že na rozhovor s dětmi a manželem se nevěnuje v průměru ani 15 minut denně.** Jak velký je vliv televize na společnost, stačí se podívat do domácnosti. V současné době je televizor umístěn v ústředním bodě v bytu (tak jako kdysi tímto bodem byl domácí oltář, kde se rodina shromažďovala k modlitbě). I denní pokrmy se požívají za současného sledování televi-

ze. Za povšimnutí stojí duševní stav, v jakém se televizní diváci nacházejí. Při sledování různých programů a filmů je často obtížné odtrhnout jejich pozornost od obrazovky a to připomíná jakýsi druh transu. Zanícení milovníci různých populárních seriálů mají nezdárka problémy s rozlišova-

ním obrazovkové fikce od skutečnosti. Mnoho z nás jistě pozorovalo u sebe nebo u svých známých tuto reakci: po další epizodě seriálu, jehož fabule je od začátku až do konce pouhou smyšlenkou, komentuje divák děj, jako by se jednalo o skutečný obsah reportáže nebo zprávy. 90 % občanů přiznalo, že nejsou schopni se vzdát sledování televize. **Pro miliony lidí se stala obrazovka skutečným bůžkem, který formuje jejich názory, chování a jejich závazné módní vzory.** Bez pochyby jsou televizní tvůrci nekorunovanými „králi“, kteří si dokážou podmanit národy bez jediného výstřelu.

„V nebi by byla nuda“ – aneb o televizních magnátech

Abychom si udělali obraz o ničivém vlivu televize, podívejme se, v jakých rukou jsou televizní stanice a výroby filmů, které putují jak na velké, tak na malé „plátno“.

Již dlouho před bouřlivými 60. lety byl vliv nepřátel křesťanské civilizace ve filmovém průmyslu velice silný. Stačí připomenout, že na „indexu zakázaných filmů“, sestaveném katolickou církví se až do roku 1966 nacházely stovky známých a populárních titulů. Komise senátora McCarthyho zjistila na přelomu 40. a 50. let minulého století mezi nejznámějšími hollywoodskými hvězdami a režiséry celé desítky sympatizantů komunismu (nechyběli mezi nimi ani agenti KGB). Stačí připomenout, že ve slavném filmu Diktátor v režii Charlieho Chaplina se nejen pranýřuje Hitlerova diktatura, ale současně se vychvaluje „ráj na zemi“ – „Ostie“, která je jasnou narážkou na SSSR, vedený ve skutečnosti krvavým vrahem Stalinem.

Současně se sexuální revolucí 60. let minulého století se protikřesťanské a amorální vlivy značně rozšířily a radikalizovaly. Není vůbec tajemstvím, že řada dnešních filmových režisérů, herců a producentů jsou rozhodně sympatizanti socialismu, liberalismu a materialismu, jejichž soukromý život je prostoupen rozvody, nemravností, alkoholem a narkotiky. Podle výzkumu v USA ze 104 televizních novinářů 80 % pokládá homosexuální styky za věc zcela normální, 86 % z nich považuje boj homosexuálů za zrovnoprávnění jejich deviace za oprávněný, 51 % nevidí nic nenormálního v manželské nevěrnosti (viz Gene Antonio AIDS, nakl. Exter 1993, s. 128).

Mezi signatáře peticí o neohraničené právo na usmrcení nenarozených dětí patří přední polští herci Maria Czubaszková, Olga Lipińska, Wojciech Mann, Felix Falk, Daniel Olbrychski, Krystana Jandová a Kora Jackowska (srov. Christus Rex č. 3/2002).

Nejvlivnějším člověkem ve světě médií je Ted Turner, místopředseda Time Warner, který ovládá značnou část informací ve světových televizních sítích. Turner je znám svou podporou potratů i sympatiemi ke komunismu (otevřeně podporuje demografickou politiku Číny, která nutí ženy k vraždění svých vlastních dětí), a radikálně protikřesťanskými postoji, které přecházejí přímo ve veřejné rouhání (je autorem takových výroků jako: „Nepotřebuji, aby za mě někdo umíral. Jít do nebe, to by byla nuda.“ Viz Christianitas 7/2001 s. 80) Jeho bývalá žena Jane Fondová řekla: „Myslím, že kdybychom rozuměli, co je to komunismus, měli bychom před sebou naději a prosili bychom na kolenou, abychom mohli být jednoho dne komunisty.“ David Hunt komentoval tento výrok výstižně slovy: „V zemích, které řídili komunisté, ti, kteří se modlili, byli zabí-

Překonat domácího tyrana

P. Alexander Radecki v rozhovoru s Anetou Bialkovou

Proč jste se rozhodla zcela zhasnout obrazovku na celou dobu velkého postu?

Uvědomila jsem si, že jsem přespříliš závislá na televizní podívané, a rozhodla jsem se, že s tím musím něco udělat. Měla to být jedna forma pokání, spojená dodatečně s určitým úmyslem, a dále jsem si chtěla ověřit, čeho jsem vlastně schopna.

Bylo to těžké?

Velice! Do té doby, do Popeleční středy 2001, jsem při vstupu do domácnosti nejprve zapínala televizor, ještě dříve, než jsem zula boty. Televizor mě provázel při jídle, při odpočinku, dokonce jsem ho nevypínala, ani když jsem pracovala na počítači. Měla jsem dva seriály, podle kterých se formoval můj osobní program: „Klan“ a „Život na zkoušku“. Stydím se za to, ale musím se přiznat, že i noční kino se mohlo spolehnout na moji věrnost. Navíc mi neusnadňovala moje předsevzetí skutečnost, že jsem byla bez práce, a dále skutečnost, že žiji sama.

Setkala jste při realizaci záměru s krizemi?

Především na začátku. Sahání po dálkovém ovladači bylo už pro mě nekontrolovaným pohybem. Proto jsem ho ukryla sama před sebou v pokoji na poschodí, kam téměř vůbec nechodím. Dále jsem vyloučila anténní přívod, a kdybych ho chtěla obnovit, musela bych odstavovat nábytek. Tak jsem využila svou vlastní lenost, abych podpořila své rozhodnutí.

A co vaše okolí?

S příbuznými jsem problémy neměla, ale velký údiv jsem vyvolala u známých. Ale nikdo

mě kvůli tomu nijak zvlášť netrápil.

Jaké ovoce jste z toho rozpoznala?

Skutečnost, že jsem své předsevzetí 100% dodržela, mě přesvědčila, že mohu od sebe něco požadovat a že moje vůle ještě za něco stojí. Zakusila jsem však především, že velký půst je dobou Boží milosti, se kterou je třeba spolupracovat. Mohla jsem si lépe uspořádat denní program, vykonat mnoho odkládaných prací a chodit včas na lůžko, jak si to Pán Bůh přeje. Přestala jsem se vnitřně odvolávat na to, co jsem viděla v televizi, a osamostatnila jsem se ve svém myšlení i ve svých řečech.

Komu byste doporučila takový nápad?

Všem. Kdyby se každý katolický křesťan rozhodl podstoupit podobnou zkoušku alespoň na dobu jednoho měsíce, dověděl by se mnoho o sobě a získal by zkušenost, která je k nezaplacení. Je však třeba počítat s tím, že je to záměr velice závažný, protože nikdo si ani neuvědomuje, jak mocným bůžkem a tyranem je obrazovka, kterou jsme uvedli do svého přirozeného prostředí, jakým je domov a osobní duchovní život.

Obnovíte v budoucnosti svoje televizní odříkání?

V neděli velikonoční stál ještě před obrazovkou velký květináč, ale vrátím se ke sledování jen předem pečlivě a uváženě vybraných programů. V budoucnosti se však budu vracet k televizním půstům. Když mě toto rozhodnutí stálo tak mnoho, jistě je v něm ukryta velká hodnota.

Mihujcie się 5/2002

jeni anebo skončili ve vězení.“ Mediální magnát D. Eisner, současný předseda velké korporace Walta Disneyho, učinil ze své firmy sponzora homosexuálních podniků a potratových klinik. Podle jeho sdělení pracuje v jeho korporaci 25 tisíc homosexuálů a lesbiček (srov. *Zawsze wierni* 40/2001).

Elektronický vrah

Všeobecná konzumní mentalita způsobila, že televize se řídí zákony nabídky a poptávky. Televizní programy se sestavují především z hlediska sledovanosti. Nepřátele křesťanství to staví do velmi výhodné situace, protože v důsledku dědičného hříchu jsou přirozené sklony člověka zraněny a znehodnoceny. Proto boj s hříchem vyžaduje stále úsilí, zatímco podlehnout svodům je snadné. Proto podpora protikřesťanských a nemravných obsahů nevyžaduje velkého úsilí ani misijní horlivosti.

Televizní programy je možno rozdělit do dvou velkých bloků: zábava (filmy, dějové seriály, reality shows, hudba, sport, televizní soutěže, satirické programy atd.) a publicistika (informační programy, reportáže, dokumentární filmy, talk show, televizní debaty apod.).

Podívejme se nejdříve na zábavu, která představuje podstatnou část programů jak ve veřejných, tak v soukromých televizích. Bez nadsázky je možno říct, že tato zábava je trvalou propagací největších hříchů, protože porušuje Desatero Božích přikázání. Podívejme se na to konkrétně:

X., VII. a VIII. přikázání: Většina filmů propaguje materialismus. Hlavním cílem pozemského života by podle televize mělo být vlastnit co nejvíce časných statků a zcela bezmezně je používat. Výsledkem jsou jako kladní hrdinové postavy chamtivců, zlodějů, podvodníků a lhářů. Naopak policisté a prokurátoři vystupují jako nesym-

patické typy, zatímco lidé, kteří porušují zákony, budí co nejvíce sympatií (srov. seriály *Vabank*, *Mladí vlci*). Rušitelé zákona vystupují jako mučedníci a oběti sociální nespravedlnosti (jistě, je obtížné najít práci, ta, která

je dosažitelná, je málo placená, s šéfy je obtížné vyjít, proto je lepší přepadnout banku), kteří hynou v nerovném boji s bezcitnou policií.

IX. a VI.: Jestliže zřídka a ojedinelé je možno spatřit na obra-

zovce programy, které podporují poctivost, umírněnost, namáhavou a svědomitou práci, pak filmy nebo seriály, které by byly v sexuální oblasti zcela ve shodě s katolickou naukou, se snad ani nevyrobí. To, co se promítá v komerční i veřejné televizi, připomíná masový bombový nálet. Filmy vysloveně pornografické jsou vysílány pravidelně několikrát týdně, na veřejné televizi čas od času. Evidentní sexuální smyslownost se však neomezuje pouze na tyto filmy. Je jimi vyškrobána většina programů všeho druhu, ani reklamu nevyjímaje. Polský deník *Rzeczpospolita* napočítal v průběhu jednoho roku pornografických anebo s pornografií hraničících scén v TVP1 4576, v TVP2 5044, v komerčních televizích TVN 16 016 a v Polsat 15 288!

Ideovým motivem televizní zábavy je více méně radikální negace katolické nauky v oblasti sexuálního a rodinného života. Předmanželský sex, cizoložství, prostituce, hromadný sex, homosexuální vztahy, sexuální fantazie pokud nejsou přímo vychvalovány, tak jsou prezentovány jako zcela neškodné a samozřejmé součásti života. Panenství, stud a pohlavní zdrženlivost jsou pohrdané archaické pozůstatky z dob temna. V Polsku nedávno propukla aféra kolem propagace internetové pornografické a prohomosexuální stránky, která se objevila přímo v programu *Teleranek*, určeném vysloveně dětem. Televize se omlouvala, že šlo o nedopatření odpovědných osob, ale není vyloučeno, že šlo o začátek další etapy ničení dětské vnímavosti a mravních hodnot u těch nejmladších.

Kdo se může pokládat za imunního vůči kumulované záplavě mravních toxických látek, jimiž jsme syceni v luxusním zábavném balení? Není taková „imunita“ spíše příznakem nebezpečně uspaného svědomí?

Podle Mihujcie się 5/2002

Bašta Pána Boha (2)

Kvůli jejich úzkému spojení s trůnem se nenávisť revolucionářů obracela i proti Církvi. Je třeba přiznat, že někteří vyšší duchovní hodnostáři mají svůj podíl na vině převratných časů. Pro většinu z nich však byla doba revoluce časem pokání a svědectví víry. Když rudí mocipáni v Paříži od nich požadovali složení přísahy, kterou nemohli uvést do souladu se svým svědomím, byli k tomu ochotni jen někteří. Ti ostatní dávali přednost tomu, že byli vystaveni nenávisti a pronásledování revolucionářů. Kněží věrní církvi ztratili své místo a příjmy a byli často vyhnaní s nadávkami a hanobením ze svého úřadu, který byl předán tomu, kdo složil přísahu. Mezi ně patřil i farář Pruel z Montbernage. I on byl zbaven svého úřadu a na jeho místo do Montbernage byl s bubny a píšťalami uveden kněz s přísahou.

Ale od oné Květné neděle se nevyhýbali kostelu jen ministranti. Ke kněžím s přísahou nechodili na bohoslužby ani zbožní obyvatelé z Montbernage.

„A než by měl spříseženec dostat třešně našeho faráře, raději je sníme sami,“ dodal zlostně mladík a strčil opět do úst pár sladkých plodů.

„Jen počkej, až slezeš dolů!“ hrozil kostelník a třásl se zlostí.

V té chvíli přicházelo několik sedláků s kosami na ramech z pole. Když uviděli kostelníka, zatvářili se nevrle. On však k nim podrážděně zavolal:

„Hej, sousedé! Podívejte se, nahoře sedí Robert Bernard a krade našemu faráři třešně!“

Tu se tváře sedláků rozjasnily. S potěšením se podívali na rozčuchanou hlavu na třešni a vesele na něho zamrkali.

„Já tam vůbec nic nevidím,“ řekl jeden. „Ne, nic,“ potvrdil druhý.

„Asi ses podíval hluboko do sklenice. Claude Pascale!“ poznamenal třetí. Ale kostelník za nimi zahrozil pěstí a zavolal:

„Jen si dejte dobrý pozor, vy paličáci. Vy ještě poznáte, kdo je to Claude Pascal!“ A aniž by chlapci na stromě věnoval ještě jeden pohled, odkráčel nahněvaný pryč odsud.

Podkrovní světnička v Poitiers, do které se uchýlil farář vyhnaný z Montbernage, byla chudobná. Celou výbavu tvořilo několik kusů rozvrzaného nábytku, jedinou ozdobou byl prostý, ale výmluvný kříž. Tvář třicetiletého kněze je vyhublá a jeho ostré rysy vydávají svědectví o nouzi a starostech, ale také o pevné a rozhodné duševní síle. Pevně se dívá jasným zrakem na mladého jáhna, který před ním stojí v civilním oděvu.

„Váš návrh vám dělá čest, Petře Courdine. Ale já nemohu odsud pryč.“

„Musíte pryč, důstojnosti!“ zdůrazní jáhen naléhavě a jeho tmavé oči se dívají prosebně na kněze. „Musíte pryč. Mám spolehlivou zprávu, že po vás slídí. Nastraží vám past, někde vás přepadnou. V Poitiers jsou lidé, kteří rozhodli o vaší smrti. Zapřísahám vás, pane faráři, odejdete pryč. Správce zámku v La Motte-d' Usseau vás jistě přijme. Znam ho dobře. On vás může dobře ukrýt.“

„Říkám vám přece, milý příteli, že nesmím odsud pryč,“ opakuje kněz s netrpělivým gestem. „Nemohu přece své děti v Montbernage nechat na holíčkách. K tomu druhému, spříseženci, nenašli cestu a ani ji nenajdou; najatý nemá právo pást mé ovce. Ale jsou tu nemocní, kteří jdou vstříc smrti. Ti mě po-

LITURGICKÉ ČTENÍ - pokračování ze str. 3

- to přeloženo znamená Mistře - „kde bydlíš?“ Řekl jim: „Pojďte a uvidíte!“ Šli tedy, viděli, kde bydlí, a ten den zůstali u něho; bylo kolem čtyř hodin odpoledne. Jeden z těch dvou učedníků, kteří to od Jana slyšeli a šli za ním, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Ten nejdříve našel svého bratra Šimona, řekl mu: „Našli jsme Mesiáše“ - to přeloženo znamená Kristus - a přivedl ho k Ježíšovi. Ježíš na něj pohlédl a řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův. Budeš se jmenovat Kéfas,“ - to je v překladu Petr (Skála).

třebuji. A děti mě potřebují. Ale co, všichni mě potřebují, protože potřebují Pána Boha v této době. Co se může stát z lidí, když jim chybí kněz? Nebyl bych i já jako najatý, kdybych odešel? Jak to říká Pán: „Kdo je najatý, když vidí přicházet vlka, dává se na útěk, protože mu na ovčích nezáleží!“ Mají snad tato slova platit o faráři Radegundisovi?“

Farář se vysoko vztyčil, jeho pohled je ocelově pevný. Petr Courdin chtěl ještě něco odvětit, ale nenašel slov.

„Jde o život, nebo smrt!“ zašeptal konečně.

„O život, nebo smrt, ano!“ opakuje kněz. „Doba pohodlného života je pro nás kněze ta tam. Náš osud je kříž; nouze, pronásledování, hlad, bez střechy nad hlavou, to je náš úděl. Možná, že někteří z nás stojí před násilnou smrtí. Tak tedy ve jménu Božím! My kněží musíme napravit to, co někteří naši spolubratři v minulosti zavinili, když se více starali o své pohodlí, bezpečnost a dobré prebendy než o nouzi a bídu lidu. Především nás nesmí lidé vidět jako zbabělce. Je bohužel ještě dosti najatých v našich řadách.“

„Přísahu složil jen málo kněží,“ odpověděl jáhen. „Jen málo, ano, Bohu díky,“ odpověděl kněz. „Jen několik biskupů a z ostatního kléru jen malá část. Ale i kdyby to byl jen jeden,

je to mnoho. My ostatní máme svatou povinnost stát se smírnou obětí za potupu našich spolubratřů. Francie bude za krátko zemí bez biskupů. O to věrněji musíme my kněží stát na svých místech. Nesmí být žádných dalších dezertérů v našich řadách. Tu přísahu jsme složili našemu biskupovi Mons. Beaupoilovi do jeho rukou, když jsme se s ním loučili předtím, než odešel do vyhnanství.“

„Ano, Poitiers je bez biskupa,“ říká jáhen smutně. „Kdo na mě vloží ruce při kněžském svěcení?“

„Najdete biskupa, Petře Courdine,“ odpověděl Pruel. „Ještě se zdržuje řada našich pastýřů ve Francii. Jen biskup s přísahou vás nesmí vysvětit!“

„Najdu biskupa!“ říká jáhen. V tom okamžiku někdo zaklepal na dveře podkrovní světničky. Vstoupil mládenec s plným košem nádherných třešní.

„To jsi ty, Roberte Bernarde?“ zeptal se kněz a jeho tvář přešel náznak radosti. „Co dobrého mi neseš?“

„Košík plný třešní, pane faráři,“ odpověděl chlapec vesele. „Právě jsem je natrhal na vašem stromě. Ten druhý, spříseženec, je nesmí dostat. Ale několik jsem také sám snědl.“

Velkýma očima se kněz dívá na košík, který je až po okraj plný nádherných plodů.

„Ale co když tě někdo viděl?“

„Ano, kocour Felix mě viděl.“

„A jinak nikdo?“

„Ještě někdo. Kostelník. Ale před tím se mějte na pozoru. Drží s tím novým, spříseženecem, přesně jako kocour Felix. Ten taky nemá v sobě kousku cti a žere novému faráři a jeho hospodyně z ruky.“

(Pokračování)

Děvčata, srdečně vás zveme na setkání **„V jednom společenství“** s našimi mladými sestrami, které se koná v Klokotech ve dnech 7.–9. února 2003. Vezměte si s sebou spacák, přezůvky, popřípadě kytaru. Začínáme v pátek večer. Moc se na vás těšíme! Sestry Nejsvětějšího Spasitele – Staroklokotská 1, Tábor – Klokoty 390 03; tel.: 381 232 584 nebo 515 222 257.

Akce v duchovním centru sv. Františka z Pauly na Vranově u Brna neuvedené v programu: **Víkend za vnitřní uzdravení – 31. 1. – 2. 2. 2002** – Jana Ungerová a tým v duchu Charismatické obnovy. **„Kreativní komunikace a pantomima“ – 1. – 4. 5. 2002** – Jana Ungerová a tým v duchu Charismatické obnovy.

VĚŘÍCÍ ČEKAJÍ NA ČISTÝ STŮL

Čistý – ale nikoliv prázdný – stůl dlužíme českým věřícím ve věci stále nevráceného církevního majetku. S kampaní kolem vstupu ČR do Evropské unie jako by sliby o vypořádání majetku odcizeného komunistickým režimem opět vysuměly. Přitom vyřídít letité restituční resty – jde také o majetek spolků a zahraničních krajanů – je nezbytné pro uspořádání našich domácích záležitostí právě před vstupem do EU.

Štikou ve zbahnělém rybníce restitucí se zdají být židovské obce. Jejich federace nezapomíná na sliby předchozích vlád a zcela nedávno navrhla vrácení dalších objektů, které dříve patřily židům. Křesťanům minulá vláda lakonicky sdělila, že jejich požadavky nebyly předloženy včas a tudíž na nic nemají nárok. Židům byla v minulosti vrácena celá řada objektů a nyní chtějí zpět i bývalé synagogy, v nichž jsou okresní archivy.

Vytrvalost a důslednost židovských obcí může být vzorem pro ostatní církve, spolky a náboženské společnosti. Jako příklad odpovědného přístupu k budoucnosti může sloužit i dosud nevrácená synagoga v Kolíně. Židé na jejím vrácení trvají, neboť si nejsou jisti jejím pietním využíváním při změně městského zastupitelstva. A argument, že v Kolíně žádné židovské rodiny nežijí? „A co když budou, až budeme v EU?“ říká tajemník Federace židovských obcí.

Takové zdravé sebevědomí by měli mít i věřící a představitelé křesťanských církví. Nevrácený majetek katolické církve, byť zatížený třicetimiliardovým vnitřním dluhem z komunisty zanedbané údržby, může představovat – bude-li vrácen – samostatnou ekonomickou budoucnost zhruba tří milionů českých věřících. Ale nebude-li vrácen, může sloužit jako prostředek nátlaku na věřící každé vládě, která se kdy dostane k moci. Podle pravidel čisté hry by tedy církevní majetek měl být vrácen, aby nikoho neponoukal a užitek z něj sloužil všem potřebným. S uklizeným stolem se nám také bude do EU lépe vstupovat.

Jiří Karas, poslanec
www.karasj.cz

NA POMOC Z KRIZE

Podle názoru profesora Bertholda Leibingera, jednoho z nejmocnějších podnikatelů v Německu ze světoznámé firmy Trumf, která produkuje obráběcí stroje a laserovou techniku, dařilo by se ochablému německému hospodářství lépe, kdyby na vedoucích pozicích bylo více profilovaných křesťanů. Většina z vedoucích pracovníků jsou sice odborníci, ale zřídka kdy kladou meze svému etickému jednání. Chybí jim k tomu morální základ. Dříve bylo možno říct: Křesťanství musí být tak samozřejmé jako láska k vlasti. Ale dnes je obojí na ústupu. Neměli bychom rozvíjet mezipodnikové vztahy bez citu pro bližní. Leibinger je hlavním referentem na 3. kongresu křesťanských vedoucích pracovníků, který se koná 16.-18. ledna 2003 v Hannoveru. Podle jeho slov byla křesťanská výchova pro jeho život nejbezpečnějším základem. Život podle křesťanských principů se musí podnikateli vždy vyplatit. Mezi virou a ekonomickou výkonností není žádný rozpor. Podle nedávného průzkumu pracuje 60 % pracovníků v německém průmyslu jen podle předpisů. V jeho podniku je podíl takových pracovníků mnohem nižší, silně motivovaných spolupracovníků je nadprůměrně více.

Liturgická čtení

Neděle 19. 1. – 2. neděle v mezidobí

1. čt.: 1 Sam 3,3b-10.19
Ž 40(39),2+4ab.7-8a.8b-9.10
Odp.: srov. 8a+9a (*Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.*)
2. čt.: 1 Kor 6,13c-15a.17-20
Ev.: Jan 1,35-42

nebo votivní mše za jednotu křesťanů:

1. čt.: Dt 30,1-4
Jer 31,10.11-12ab.13cd+14b
Odp.: srov. 10c (*Pane, shromáždí svůj rozptýlený lid! Nebo: Aleluja.*)
2. čt.: 1 Kor 1,10-13
Ev.: Mt 18,19-22

Pondělí 20. 1. – nez. pam. sv. Fabiána nebo sv. Šebestiána

1. čt.: Žid 5,1-10
Ž 110(109),1.2.3.4
Odp.: 4bc (*Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchizedecheva!*)
Ev.: Mk 2,18-22

Úterý 21. 1. – památka sv. Anežky Římské

1. čt.: Žid 6,10-20
Ž 111(110),1-2.4-5.9+10c
Odp.: 5b (*Hospodin bude neustále pamatovat na svou smlouvu. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Mk 2,23-28

Středa 22. 1. – nez. pam. sv. Vincence

1. čt.: Žid 7,1-3.15-17
Ž 110(109),1.2.3.4
Odp.: 4bc (*Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchizedecheva!*)
Ev.: Mk 3,1-6

Čtvrtek 23. 1. – ferie

1. čt.: Žid 7,25-8,6
Ž 40(39),7-8a.8b-9.10.17
Odp.: srov. 8a+9a (*Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.*)
Ev.: Mk 3,7-12

Pátek 24. 1. – památka sv. Františka Saleského

1. čt.: Žid 8,6-13
Ž 85(84),8+10.11-12.13-14
Odp.: 11a (*Milosrdenství a věrnost se potkají.*)
Ev.: Mk 3,13-19

Sobota 25. 1. – svátek Obrácení sv. Pavla

1.čt.: Sk 22,3-16 nebo Sk 9,1-22
Ž 117(116),1.2
Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Mk 16,15-18

Breviář pro laiky

Uvedení	NE	PO	ÚT	ST	ČT	PÁ	SO
do první modlitby dne:	19. 1.	20. 1.	21. 1.	22. 1.	23. 1.	24. 1.	25. 1.
Antifona	919	934	1708	964	980	1734	1286
Žalm	784	783	786	784	784	784	783
Ranní chvály:							
Hymnus	920	935	1709	964	981	1734	1286
Antifony	920	935	1283	965	981	998	1286
Žalmy	921	936	813	965	981	998	813
Kr. čtení a zpěv	923	938	1283	969	985	1735	1287
Antifona k Zach. kantiku	688	939	1283	969	985	1735	1287
Prosby	924	939	1711	969	985	1724	1675
Záv. modlitba	689	1282	1283	1285	986	1285	1287
Modlitba během dne:							
Hymnus	925	940	954	970	986	1003	792
Antifony	925	940	955	971	987	1004	1287
Žalmy	926	940	955	971	987	1004	1019
Krátké čtení	927	943	957	973	989	1006	1288
Záv. modlitba	689	943	957	973	990	1006	1287
Nešpory:							
Hymnus	915	929	944	1714	975	991	1024
Antifony	916	929	945	1284	976	992	1009
Žalmy	916	930	945	1715	976	992	1009
Kr. čtení a zpěv	918	933	947	1284	979	995	1027
Ant. ke kant. P. M.	688	689	948	1284	979	995	689
Prosby	918	933	948	1718	979	995	1028
Záv. modlitba	689	689	1282	1283	1285	996	1285
Kompletář	1238	1242	1247	1250	1254	1257	1260

OZVĚNY DOBY

Nabídka knih, dokumentujících dobu před listopadem 1989

KAMÍNKY - 4. DÍL

Drobná svědectví o pronásledování křesťanů v době komunistické totality i o jejich snahách o svobodu a blaho vlasti. Čtvrtý díl Kamínek tvoří spolu s předšlými třemi částmi průřez korespondencí, kongregačními dějinami, rodinnými kronikami, malými soukromými almanachy, paměťmi, zápisky, promluvami, diplomovými a seminárními pracemi. Součástí tohoto dílu je také jmenný rejstřík, část získané bibliografie k tématu a malá černobílá obrazová příloha. Materiály shromažďuje a vydává Biskupství královéhradecké.

Brož., A5, 190 stran + 12 stran obr. přílohy, 100 Kč

Lze objednat ještě i první (220 stran, 69 Kč),

druhý (220 stran, 79 Kč)

a třetí díl Kamínek (240 stran, 100 Kč).

Irena Kastnerová:

LUBOŠ HRUŠKA A ZAHRADA JEHO DUŠE

Luboš Hruška (nar. 1927), tvůrce dnes už proslulé plzeňské meditační zahrady (Památník obětem zla), se oficiálního uznání dočkal teprve po listopadu 1989.

Když chtěl totiž po únoru 1948 tehdy čerstvý důstojník emigrovat, byl na hranicích zatčen a odsouzen na bezmála dvě desítky let. Během věznění poznal Špilberk, Pankrác, Bory, Opavu, Leopoldov, Ruzyni a Bytíz u Příbrami. Osobité komentáře současnosti a vzpomínky politického vězně, plného energie, jsou kamínkem do mozaiky období dějin našeho národa, na které by se nikdy nemělo zapomenout. Svědectví L. Hrušky bylo nedávno možno spatřit také

Uvedené knihy si můžete objednat na adrese:
Matici cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24,
771 11 Olomouc 1; e-mail: knihy@maticecm.cz,
tel.: 585 500 431, fax: 585 222 803

v prvním díle televizního dokumentu Ztracená duše národa. Součástí této publikace je také bohatá obrazová příloha. Vydala autorka vlastním nákladem.

Brož., A5, 144 stran (z toho 96 stran textu), 150 Kč

Alois Plichta: PRAVDA O BABICÍCH

JUDr. Alois Plichta (1905-1993) měl hned několik důvodů, proč shromažďovat svědectví o babické aféře. Byl do začátku září 1951 advokátem z povolání, byl svědkem v soudním řízení a byl také šebkovicový Plichta, jemuž komunistická justice v inscenovaném babickém procesu odsoudila oba bratry a všechny tři bratrance k těžkým trestům. Materiál shromažďoval tajně v letech totality a zaměřil se především na osudy členů svého rodu. Přesto zůstává jeho spis o Babicích jediným dílem na tomto poli. Kniha je doplněna přílohou dobových černobílých fotografií.

Salve Regina, brož., A5, 108 stran + 4 strany fotografií, 110 Kč

Jakub A. Zemek OP: Vatikánský špión

Kniha vznikla přepisem zvukového záznamu vyprávění dominikánského převora J. A. Zemka. Jeho kněžská historie, právě pro osobní vnitřní pravdivost a pravou podobu lásky, je hluboce prorostlá všemi bolestmi našeho národního života ve 20. století (včetně komunistického žaláře), a přece je plná úžasné síly v přijetí lidí i událostí, v odpuštění a v optimismu. Druhé, opravené vydání.

Matici cyrilometodějská s. r. o., brož., A5, 120 str., 69 Kč

772 00 Olomouc 2
147/2002
P.P.

TZ

771 11 Olomouc 1
Dolní nám. 24
Matici cyrilometodějská s. r. o.